

Pinky Manó Birodalma

4. évf. 3. szám
2023. május-június

ISSN 2734 - 7133
ISSN-L 2734 - 7133

Online ismeretterjesztő folyóirat
3-10 éves gyerekek számára

**Mesék, versek, foglalkoztatók
és érdekességek...**

**A január-februári
számban
meghirdetett**

rajzverseny

meghosszabbított határideje: 2023. május 30.

Violet V. Vandor (Vándor Várhegyi Ibolya)

Gyermekkönyvíró és illusztrátor

Gyermekkorától kezdve vonzotta a művészet és az irodalom világa. 1991 óta íróként, illusztrátorként és szerkesztőként dolgozik, és néhány könyve bestseller könyv lett. Több mint 70 könyve jelent meg Romániában, egy pár Magyarországon, valamint könyveket illusztrált amerikai, kanadai és angliai szerzőknek.

2016 és 2018 között nemzetközi versenyeken vett részt Japánban, ahol 7 díjat nyert könyvillusztrációkért, grafikáért, portré- és fantasy regényért. A „Körózsák” című meséjét 2018-2020 között sikeresen játszották a Dévai Művészeti Színház színészei.

2020. októberétől magyar és román nyelven adja ki a Pinky Manó Birodalma című ingyenes online ismeretterjesztő folyóiratot.

Könyvei nem kaphatók könyvesboltokban, de angol nyelvű kötetei elektronikusan megvásárolhatók az Amazon.com-on. Az eddig csak angol nyelven megjelent könyvei hamarosan magyarul is elérhetőek lesznek. Előrendelésért küldjön üzenetet a magazin e-mail-címére: pinkymano2020@yahoo.com

Bódai-Soós Judit

Május

Tulipános szép szoknyában
érkezik a Május,
száz virággal a kezében,
mint egy virágárus.

Szerelemtől rózsás arccal
nevet a világra,
szép reménnyel teli szívét
örömmel kitárja.

Katica-bú

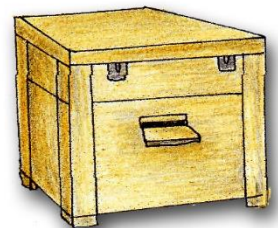
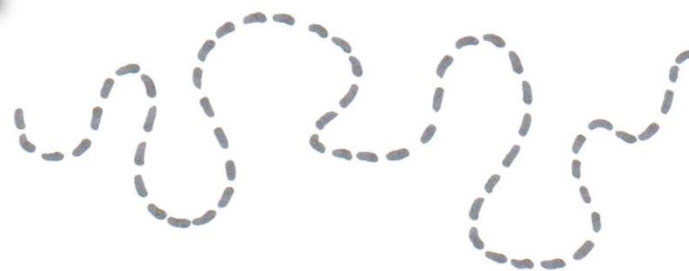
Bánatos a kis katica,
mert a szárnya csupa lila.
Kék virágot porzott éppen
odakint a tarka réten.

Virág szirma befestette,
ettől lett rossz az ő kedve.
Nem tudja, hogy mit csináljon.
Szégyenében fejre álljon?

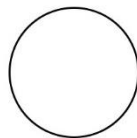
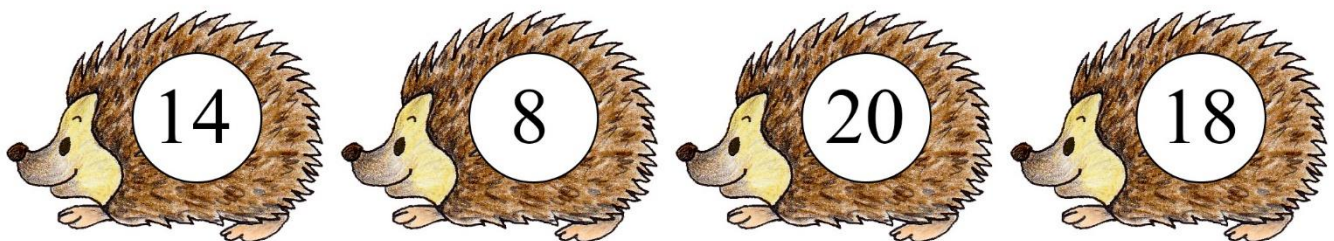
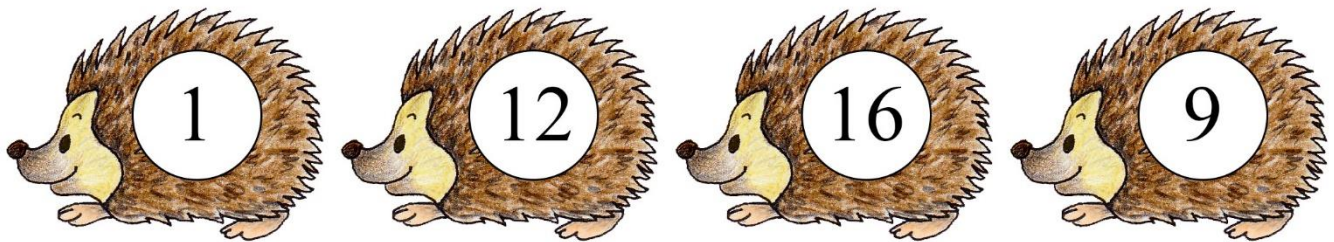
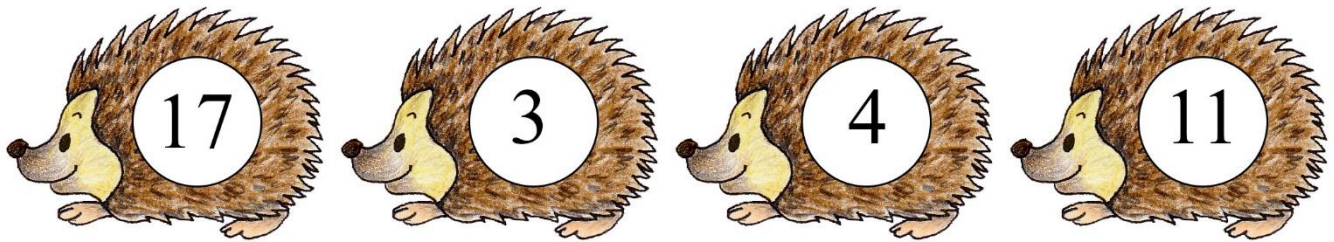
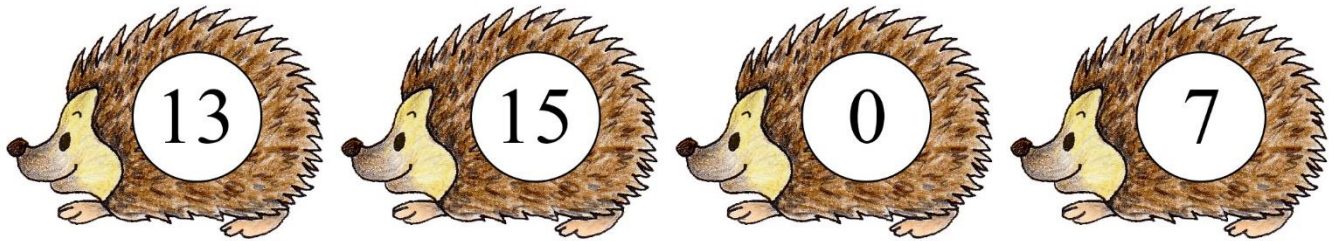
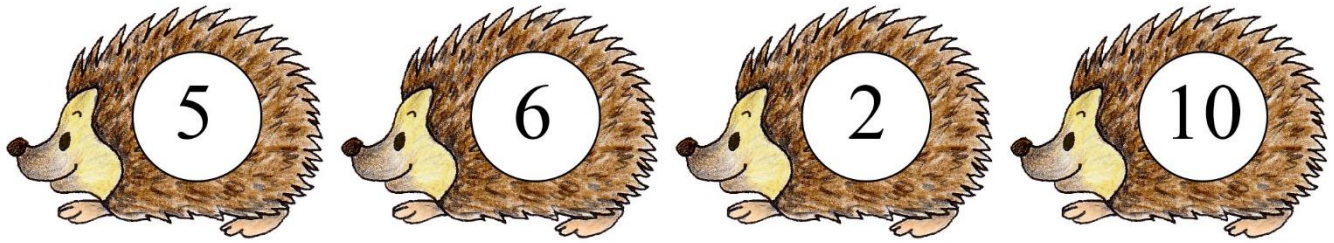
Kinevetik, ha meglátják
a hétpettyes lila szárnyát.
Elkergetik tán örökre,
vagy bezárják egy nagy tökbe.

Sose búsulj, kis katica!
Nem marad a szárnyad lila.
Fürödj meg egy harmatcseppben,
s nem lesz hiba a színedben!

Rajzold meg a méhecske útját a levegőben!

Hányas számú süni hiányzik? Írd az üres körbe a helyes számot!

Tulipánok anyák napjára

Május első vasárnapja az édesanyák ünnepe. Ilyenkor a gyerekek virággal kedveskednek az anyukájuknak, nagymamájuknak, és így akart tenni Flóra is. Már ősszel elültette a tulipánhagymákat, mert tudta, májusra szirmot is fog **BONTANI** mind. Lesz piros, sárga, fehér és cirmos színű is, és persze a legfontosabb, lila tulipán, ami az anyukája kedvence. Ahogy elmúlt a fagy áprilisban, minden nap kiment a kiskertbe, meglocsolta a tulipánokat, és figyelte, hogyan növekednek. Hogyan lesz előbb belőlük csak egy apró szár és levélke, hogyan bukkannak fel a bimbók, és növekednek napról napra.

Április utolsó hétvégéjén már a színük is látszott a tarkabarka virágoknak, Flóra pedig nagyon boldog volt, hogy jövő hétvégén leszedheti őket, és az anyukájának **ADHATJA**.

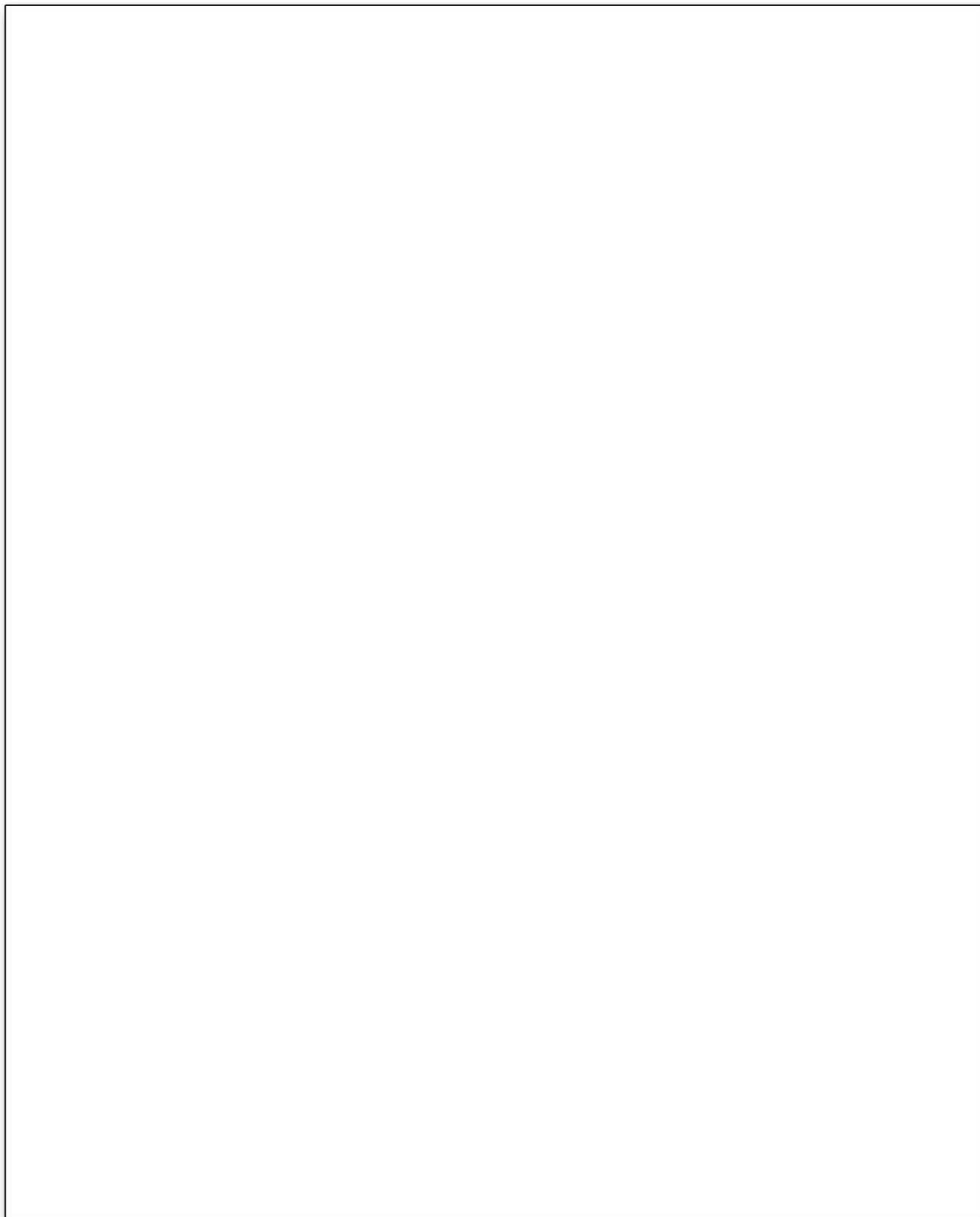
Ám valami szörnyűséges dolog történt másnap. Tavasz ide vagy oda, hatalmas jégeső érkezett, egész nap kopogtak a borsó és dió méretű jegek a tetőre. Ahogy elállt az eső, a kislány már szaladt is ki a kiskertjébe, hogy ellenőrizze a tulipánjait. De jaj, az összes virág megsérült! Egyik-másik a földre dőlt, mások eltörtek, de akadt olyan is, amelynek a szirmait tépázta meg a szél és az eső. Flóra rendkívül szomorú lett. Hogyan készít így anyák napi tulipánocskot?

Kedvetlenül battyogott vissza a házba, nem tudta, mitévő legyen. Szerencsére az apukájának támadt egy ötlete. Mi lenne, ha papírból készítenének tulipánokat? Így nem kell Flóra anyukájának a kedvenc virága nélkül **MÁRADNIA** anyák napján.

A kislány egyből jobb kedvre derült, és az apukája segítségével neki is látott kitanulni a papírtulipán-készítés csínját-bínját. Elővette hát a színes papírjait, kiválasztotta a legszebb színeket: narancssárgát, sárgát, pirosat, rózsaszínt, és persze lilát. A négyzet alakú lapot aztán félbe hajtotta, majd egyik sarkát ide, másikat oda, még néhány hajtás, egy fújás, és már ott is ült a kezében a csodaszép papírtulipán.

Hurkapálcából szárat, zöld papírból leveleket készített. A műve egészen úgy nézett ki, **mint** egy valódi virág.

Mire eljött a vasárnap, Flóra három csokor papírtulipánt készített, egyet-egyet az anyukájának és a nagymamáinak. Az anyukája nagyon örült a tulipánoknak, és cseppet sem bánta, hogy papírból készültek, hiszen így örökre **megmaradhatnak** emlékebe.

Rajzolj egy csokor tulipánt anyukádnak, majd színezd ki a rajzot!

Elkóboroltak a báránykák. Vajon melyiknek sikerül megtalálni a juhászhoz vezető utat?

			
/	•	+	\

Rajzold be a táblázatba a kis képeknek megfelelő jeleket!

Alex, Dóra, a kiskacsa és a kicsi hal

Alex és Dóra osztálytársak, és nagyon jó barátok voltak. Sok időt töltöttek együtt, hosszú sétákat téve a közeli erdőben. Szerették felfedezni a természetet és vicces játékokat kitalálni.

– Dóra – mondta Alex –, **HOLNAP** szombat van, és nem kell iskolába mennünk. Kimegyünk az erdőbe gombát szedni?

– Igen, Alex! Kimehetünk! Tudtad, hogy ott az erdőben van egy tó is, aminek a közepén egy kis szikla van?

– Nem tudtam. Érdekes lehet. Alig várom, hogy lássam!

– Holnap reggel találkozunk!

Reggel a két gyerek boldogan indult el az erdő felé. Alex és Dóra séta közben színes madarakat látott repülni a fák ágai között, sőt, még egy szarvast is láttak, amely ijedten szaladt el, azt **GONDOLVA**, hogy a gyerekek ártani fognak neki.

– Nézd, egy gomba! – mondta boldogan Alex. – Szedjük le!

– Nem, Alex! – felelte Dóra. – Az a gomba mérgező! A fehér foltos piros gomba nem ehető!

– De olyan szép!

– Igen, szép, de nem szabad hozzányúlni! Menjünk tovább.

– Dóra, nézd csak, mintha valami sárga lenne ott, a mellett a nagy fa **MELLETT**. Megnézzük, mi az?

– Gyerünk! – mondta Dóra és elindultak a fa felé.

Odaérve, meglepetésükre, az öreg fa közelében egy citromsárga kiskacsa sírdogált.

Odamentek a kiskacsához, és megkérdezték tőle, miért sír.

– Nagyon el vagyok keseredve! – válaszolta szíjogva a kiskacsa. – Éppen az aranyhal barátommal játszottam, amikor egy gonosz varázsló befagyasztotta a tavat, a kis barátom pedig beszorult a tó közepén levő sziklába, és nem tud kijutni onnan. Attól tartok, meg fog halni, ha nem tud kiszabadulni. Segítenétek **rajta**, kérlek szépen?

A két gyerek elindult a kiskacsa után, hogy megnézzék, mi történt a halacskával.

Amikor a tóhoz értek, látták, hogy a kis hal valóban csapdába esett, és kétségbeesetten próbál kiszabadulni fogságából. A gyerekek a jégre léptek, de az olyan csúszós volt, hogy nem tudtak előrejutni.

Leültek a tó partjára, nem tudták, mit **TEGYENEK**.

És akkor a kiskacsának egy zseniális ötlete támadt. Kinyújtotta feléjük a szárnyát, és megkérte őket, hogy fogják meg. Azt mondta nekik, képzeljék el, hogy közösen, körültáncolva a tavat, ki fogják szabadítani a halacskát. És így, kézen fogva, elkezdtek körbetáncolni a tavat.

A víz lassanként melegedni kezdett, a jég elolvadt, a szikla megrepedt, a varázslat pedig megtört. A halacska szabadon, elégedetten és boldogan úszott hozzájuk. A kiskacsa megköszönte Alexnek és Dórának a segítséget, és meghívta őket, hogy a nap hátralévő részét töltsék velük.

– Köszönjük szépen, de nekünk tovább kell mennünk. Gombát szedni jöttünk! – **MONDTA** nekik Alex.

– Itt, az erdőben nem találok ehető gombát, de ha akarjátok, elvezetlek egy olyan helyre, ahol sok édes szamóca van – ajánlotta a kiskacsa.

– Szamóca! – kiáltott fel Dóra. – A kedvencem! Gyerünk!

– De mit csinálunk a halacskával? Nem jöhet velünk! – mondta Alex.

– Talán ő is velünk jöhet! – mondta Dóra, és elővett a hátizsákjából egy üveget, amiben kompótot hozott magával.

Leültek a fűbe, megették a befőttet, kimosták az üveget, megtöltötték vízzel, és a halacska beleugrott az üvegbe.

– Most már indulhatunk! – mondta a **KISKACSA**.

Útközben énekeltek, nevettek és nagyon vidámak voltak. Nem vették észre, hogy a gonosz varázsló, akinek nem tetszett, hogy megtörték a varázslatát, varjú alakban követi őket, egyik fáról a másikra repülve.

– Kár, kár! Vidámak vagytok, de nem sokáig! – kiáltotta rekedtes varjúhangon.

A két gyerek, a kiskacsa és a halacska mit sem sejtve ment tovább.

Odaérve arra a helyre, ahol a szamócák termettek, azonnal nekiláttak az édes gyümölcs szedésének. A varjú egy fa ágáról figyelte őket.

– Dóra – súgta Alex a kislánynak. – Észrevetted azt a nagy és csúnya varjút, aki a közeli fáról figyel minket?

– Egy varjú? Hol van? – **SUTTOGTA** vissza a kislány.

– Valami nem tetszik nekem. Túl kitartóan figyel minket!

– Kiskacsa, látod azt a varjút, amelyik minket néz a fáról? – kérdezték

a gyerekek. De mielőtt a kiskacsa válaszolhatott volna, a kicsi hal felemelkedett az üveg víz felszínére, és halk hangon megszólalt.

– Legyetek óvatosak! Ő a gonosz varázsló! Meglep, hogy eddig nem éreztem meg a jelenlétét. Talán azért, mert eléggé távol maradt tőlünk. Tudjátok, gyerekek, ő bármilyen **ALAKOT** fel tud venni. Nagyon erős varázsló!

– Menjünk vissza a tóhoz. Tegyük úgy, mintha nem vettük volna észre! Énekeljünk! – mondta a kiskacsa. – A varjúvarázsló nem gyaníthatja, hogy észrevettük.

Egy darabig vidáman énekeltek, aztán Dóra megszólalt.

– Fáradt vagyok. Pihenjünk egy kicsit – mondta, és leült egy fa mellé.

– Aranyhal, mit akar tőlünk a varázsló? – kérdezte Alex.

– Engem akar! – válaszolta a kicsi hal. – Régóta ismerem őt, barátok voltunk, de miután elrabolta a nővéremet és fecskévé változtatta, amiért nem akart feleségül menni hozzám, azt mondtam neki, hogy nem lehetünk többé barátok. Dühös lett, és most bosszút akar állni rajtam.

– Van egy ötletem! – mondta Dóra. – Azt hiszem, tudom, hogyan szabadulhatunk meg végleg a varázslótól. Csak vitatkoznunk kell, hogy a varázsló azt **HIGGYE**, hogy valamiért összevesztünk.

Ezzel Dóra talpra ugrott és veszekedni kezdett velük, majd elrohant és eltűnt a fák között. A varjú kíváncsian találgatta, hogy vajon mi történhetett, és a kislány után repült. Dóra leült egy fa mellé, és keserves sírásba kezdett. A varjú, odarepült hozzá és leült a kislány mellé.

– Miért sírsz, kislány? Mit vétettek ellened a barátaid, hogy így elszaladtál és otthagytad őket?

– Jaj, ne kérdezd, te varjú! Ők már nem a barátaim! Nem akarom látni többet az árulókat! Azt mondták, már nem tekintenek a barátjuknak, mert nem akartam letépni azokat a gyönyörű virágokat a közelben! Érted, mennyire megaláztak?

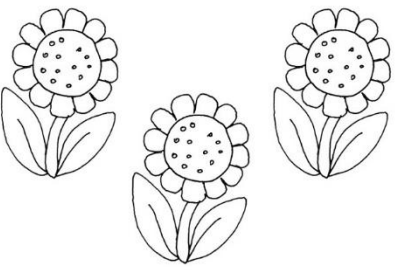
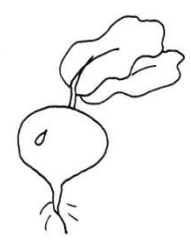
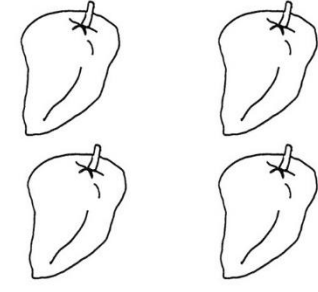
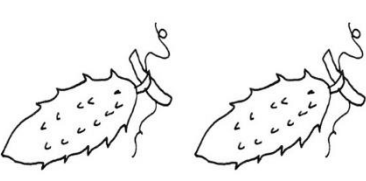
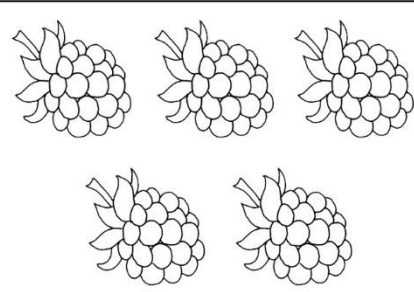
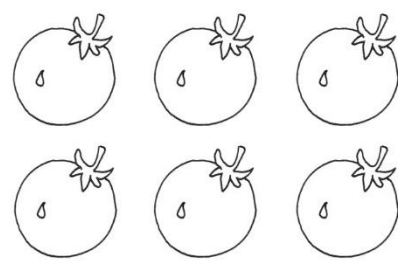
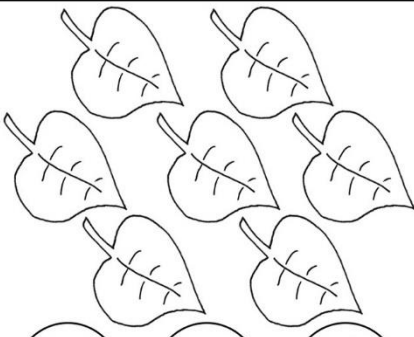
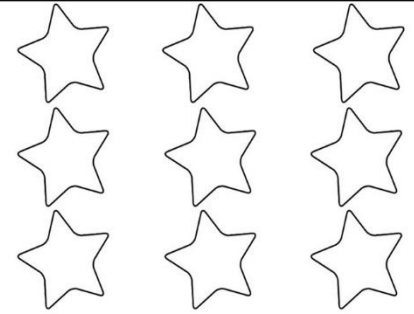
– Nahát! Ez nem volt szép tőlük! A halacska és a kiskacsa engem is feldühített egyszer! Nem akarod, hogy bosszút álljunk rajtuk?

– De ki vagy te, varjú? És **hogyan** állhatnánk bosszút rajtuk? – kérdezte a kislány, könnyes szemét törölgetve.

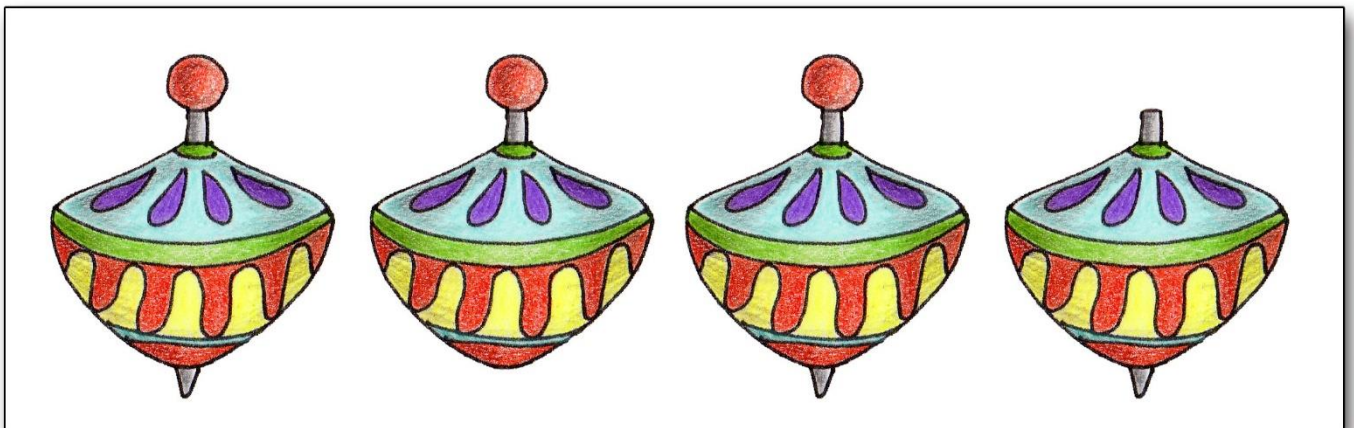
– Én nem varjú vagyok, hanem varázsló, mégpedig olyan, aki bármivé változhat, az lehetek, ami csak akarok! De nem tudom, hogyan álljak bosszút rajtuk, mert nem tudom elkapni őket!

– Mit szólnál, ha segítenék? – kérdezte a varázslóhoz hajolva a kislány.
– **NAGYON** örülnék neki! – válaszolta a varázsló.
– Hadd gondolkozzam egy kicsit – mondta a kislány, majd kis idő múlva megszólalt. – Mintha azt mondtad volna, hogy bármivé változhatsz, amivé csak akarsz. Így van, ugye?
– Úgy van! Ha segítesz nekem, örökre hálás leszek neked, és teljesítem minden kívánságodat – mondta a varjúvarázsló, mosolyogva, már ahogy egy varjú mosolyogni tudott.
– Ha tényleg bosszút akarsz állni rajtuk, vedd fel egy vessző alakját – mondta neki Dóra. – Veled megyek vissza hozzájuk, és amikor közelről feljük mutatok a vesszővel, tehetsz egy varázslatot és azzá változtathatod őket, amivé csak **AKAROD!**
– Tényleg megtennéd ezt, kislány? – kérdezte hálásan a varázsló.
– Persze hogy megteszem! Én is bosszút akarok állni rajtuk! – mondta Dóra, és furcsa fény gyúlt a szemében, ami nem kerülte el a varázsló figyelmét. Ettől a pillanattól kezdve a varjúvarázsló teljesen megbízott a kislányban.
– Jól van, akkor vesszővé változom, te pedig elviszel hozzájuk! Én pedig kőszoborrá változtatom őket!
A vesszővel a kezében, Dóra visszament barátaihoz, de ahelyett, hogy feljük nyújtotta volna a vesszőt, megragadta mindkét kezével, és egy hirtelen mozdulattal kettétörte. Hangos kiáltás hallatszott a törött vessző felől, amely néhány másodperc **alatt** elhalt.
Így szabadultak meg a gonosz varázslótól. Visszasétáltak a tó partjára, a halacskát a vízbe engedték, majd elkészöntek tőlük.
Ez egy kalandokkal teli nap volt, és Alex, Dóra, a kiskacsa meg az aranyhal megtanulta azt, hogy mennyire fontos a csapatmunka, és örökre barátok maradtak.

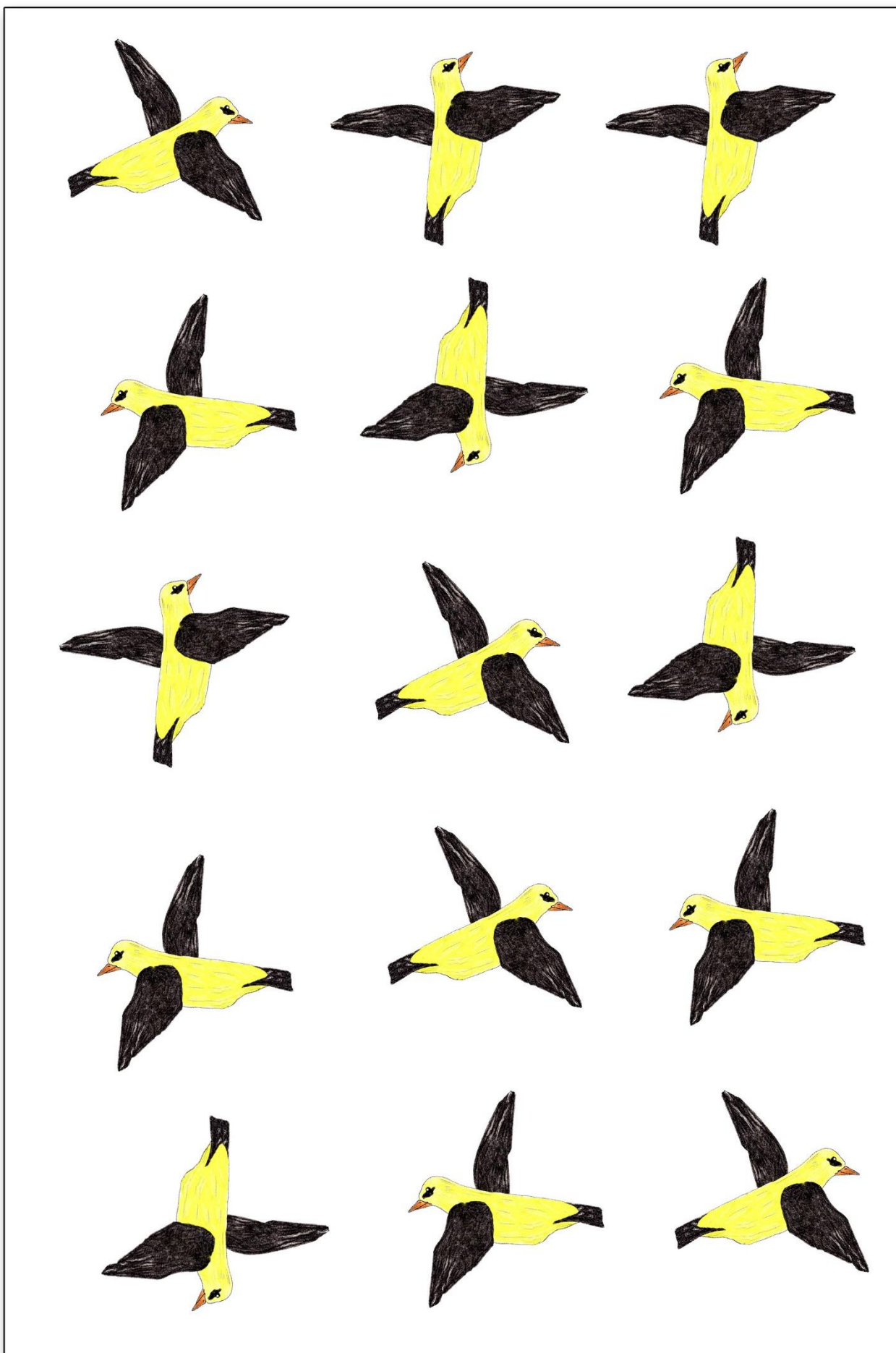

 ① ② ③	 ① ②	 ③ ④ ⑤
 ① ②	 ① ②	 ⑤ ⑥ ⑦
 ⑤ ⑥ ⑦	 ⑦ ⑧ ⑨	 ⑦ ⑧ ⑨

Számolj és színezd ki a megfelelő számot! Színezd ki a rajzokat is!

Karikázd be a két egyformát!

Karikázd be barnával a balra szálló sárgarigókat és zölddel a jobbra repülőket!

Szabad-e varázsolni?

Kicsengettek az utolsó óráról. Kezdődik a vakáció! **DORINA** éppen most fejezte be a második osztályt, és nagyon várta már a nyári szünetet. Ezért aztán vidáman indult hazafelé.

Útközben tett egy kis kitérőt; kiszaladt a közeli rétre, hogy szedjen anyukájának egy csokor virágot. Amint így szedegette a virágokat, észrevette, hogy valami megcsillan a fűben. Közelebbről is szemügyre vette, hogy mit talált, és nagyon megörült, amikor rájött, hogy az bizony **EGY** varázspálca, de legalábbis nagyon úgy néz ki, mintha az lenne.

Arra gondolt, hogy ki kellene próbálni, vajon működik-e. Volt a kezében néhány szál búzavirág, a pálcával rájuk suhintott, és közben ezt mondta:

– Csiribí, csiribá! Változzatok rózsává!

Ahogy ezt kimondta, a búzavirágok **NYOMBAN** rózsává változtak. Nem akart hinni a szemének, csak állt ott földbegyökerezett lábbal. Néhány perc múlva előkerült az öccse is, és elkezdte faggatni, hogy mi van a kezében. Végre magához tért Dorina, és elmondta testvérének, hogy az egy varázspálca. De a kisfiú nem hitt neki, és tovább nyaggatta nővérét:

– Mondd már meg, hogy mi ez!

– Mondtam már, hogy ez egy varázspálca – válaszolta Dorina.

– Hiszi a piszi! Bizonyítsd be! Varácsolj vele!

– Jól van, te hitetlen! Figyelj! – mondta a kislány, közben pedig öccse felé suhintott a pálcával – Csiribí, csiribá! Változz át kecskévé!

A fiú **PEDIG** tüstént átváltozott kecskévé.

Ugrándozva, dudorászva indult haza Dorina, nyomában a kecskével. Szeretett volna mindenkinek eldicsekedni azzal, hogy mit talált. Nemsokára összefutott a nővérével, és rögtön elújságolta neki, hogy van egy varázspálcája.

Természetesen a nővére sem **HITT** neki. Erre azt is elmesélte, hogy hogyan változtatta kecskévé az öccsüket, és még a kecske is bőszen mekegett hozzá, a nagylány mégis kinevette. Dorina erre dühbe gurult, és se szó, se beszéd, tehéné változtatta nővérét.

Így ballagtak tovább hárman: elöl a kislány, mögötte a kecske és végül a tehén.

A varázslás egyre jobban tetszett Dorinának. Most már szórakozásból varázsolt át mindenkit, akivel útközben találkozott. Hamarosan egész állatsereglet követte: kecske, tehén, kakas, pulyka, kutya, macska, ló, szamár, béka, egy kiséger, és még egy **pingvin** is. Ki tudná azt megmondani, hogy mit művelt volna még Dorina, ha nem jön közbe valami.

Ami pedig közbejött, az az állatok bosszúja volt: a madarak elkezdtek csipkedni a lányka lábát, a macska karmolászta, a kiséger felszaladt a hátán és a fülét harapdálta, a béka az arcára ugrott, végül pedig a nagyobb állatok is üldözőbe vették.

Ekkor már nagyon megijedt a kislány, és sírva rohant végig az utcán, egyenesen nagyapja karjaiba, aki szerencsére éppen arra járt.

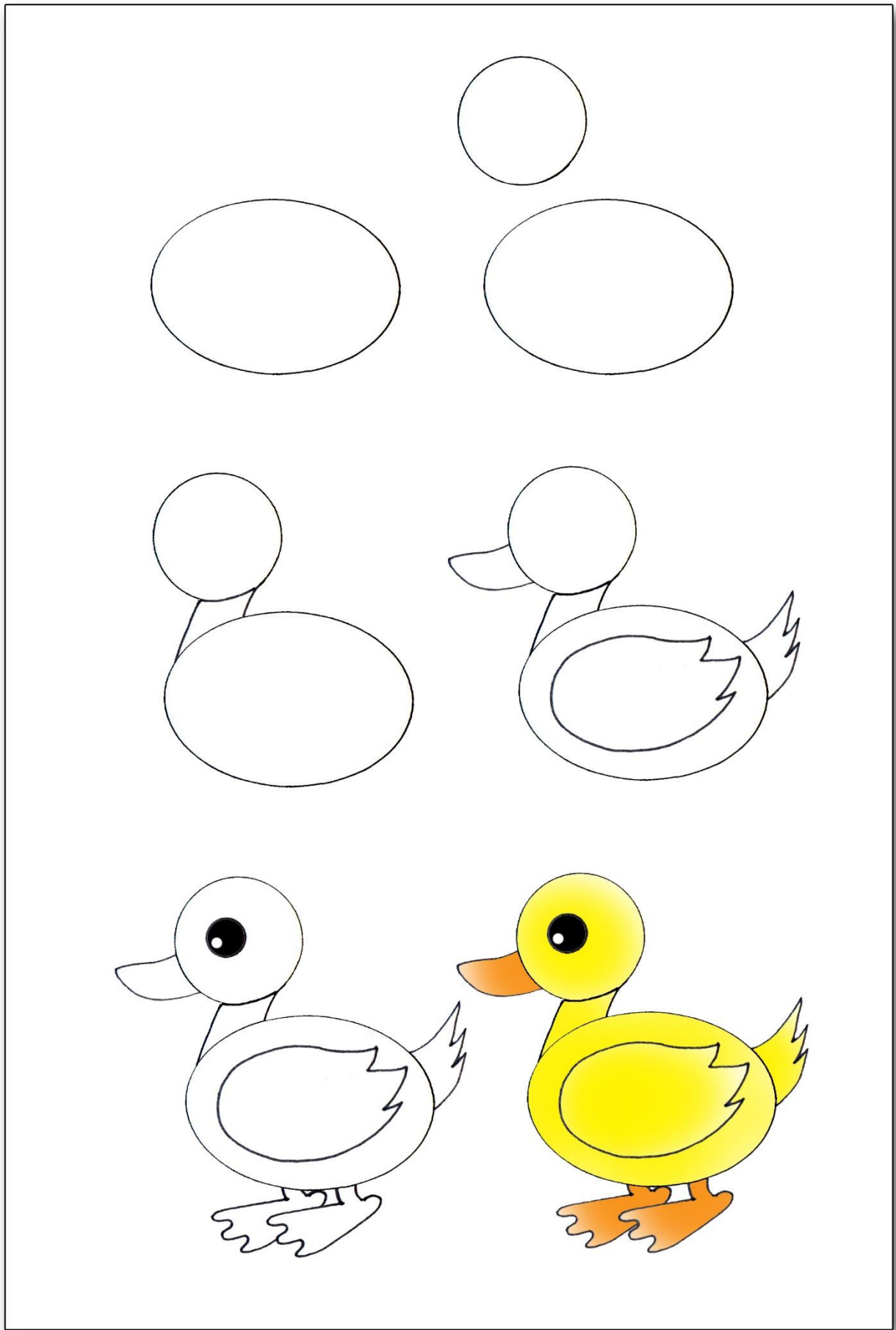
Nagyapó nem értette, hogy miért bántják unokáját az állatok, ezért elkergette őket, de azok nem mentek túl messzire; tisztos távolságból figyelték, hogy mit csinál Dorina. Arra számítottak, hogy a nagypapáját is átváltoztatja **VALAMILYEN** állattá.

De a kislány most nem varázsolt, hanem csak sírt, mert nagyon megijedt. Alig tudta őt megnyugtatni az öreg. Végül aztán Dorina hüppögve-szipogva mindent bevallott neki.

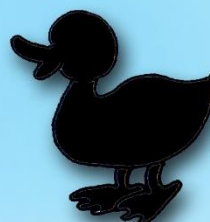
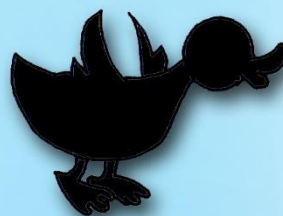
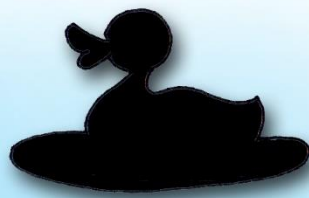
Miután nagyapó végighallgatta a történeteket, rettenetesen megszidta unokáját, amiért ilyen gonoszságot művelt, elvette tőle a varázspálcát, és minden állatot visszaváltoztatott vele emberré.

Dorina sírva kért bocsánatot mindenkitől, és megígérte, hogy soha többé nem varázsol.

Nagyapó ezután gondosan elzárta a varázspálcát, de azzal biztatta unokáját, hogy ha majd megtanulja, hogyan lehet jóra használni a benne rejlő varázserőt, akkor visszaadja neki. Mert a varázslás csudajó dolog lehet, csak ne ártsunk vele **senkinek!**

Rajzoljunk kacsákat lépésről lépésre!

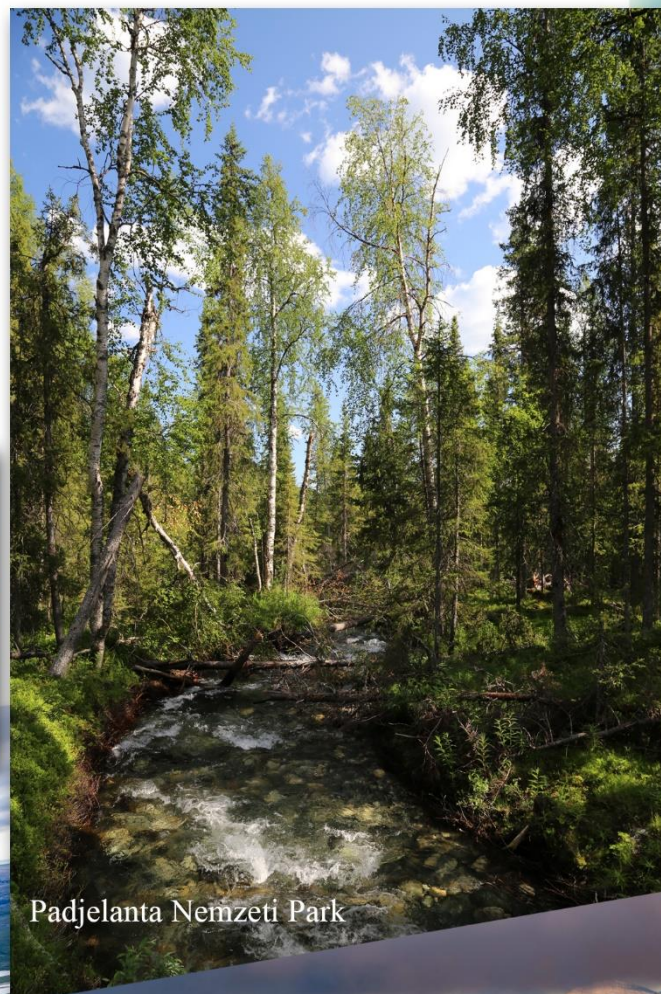
Kösd össze a kacsákat az árnyképükkel!

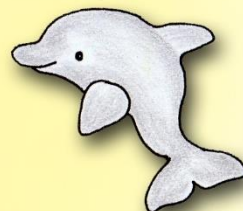
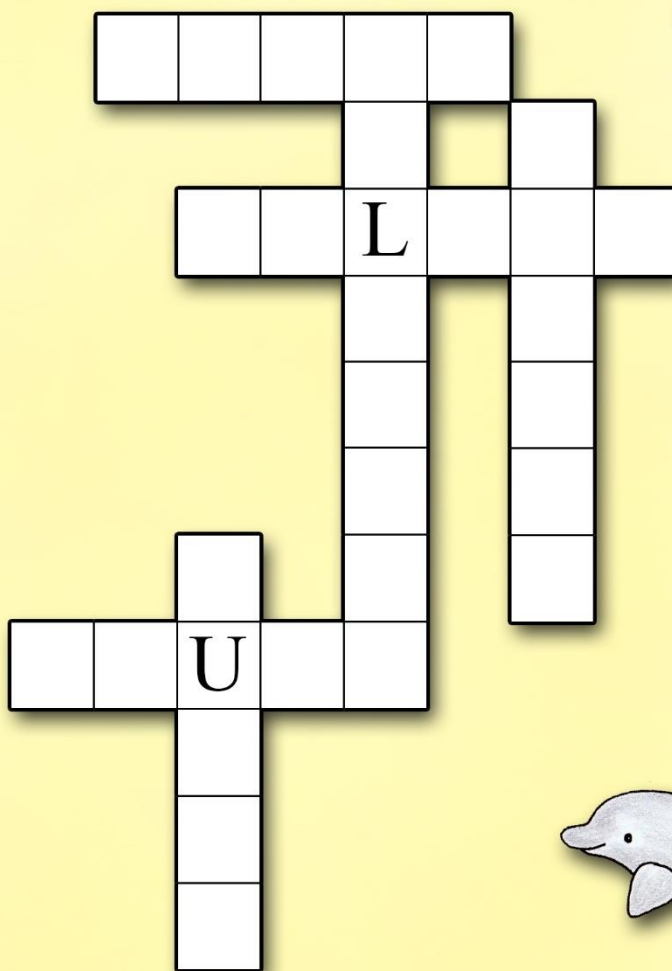
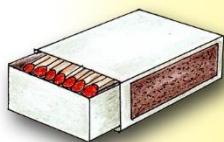
Svédország képekben

Svédország a Skandináv-félsziget keleti részén helyezkedik el. Svédország az Európai Unió harmadik legnagyobb területű állama (Franciaország és Spanyolország után). Az ország fővárosa Stockholm, nagyobb városai: Göteborg, Malmö, Uppsala, Eskilstuna és Örebro. Svédország egy alkotmányos monarchia és parlamentáris demokrácia, államfője XVI. Károly Gusztáv király.

1908-ban Svédországban létesítették Európa első nemzeti parkját. Jelenleg Svédországban 29 nemzeti park található. Ezek közül a két legnagyobb a Sarek Nemzeti Park és a Padjelanta Nemzeti Park.

Írd a hálóba a képen látott dolgok nevét!

Júniusi napsugarak

Június nagy gondban volt. Általában alig várta, hogy megkezdődjön a hónapja, és lemelessen a földre napsugarakat szórni (és persze néha egy kis kellemes nyári záport), de idén nem volt más nála, mint az eső üvege. A napsugaras zsák ugyanis kiszakadt, és mire indulnia kellett **volna**, az összes eltűnt belőle.

Június úgy gondolta, hogy talán Május adhat neki egy keveset, de a hónaplány az összes napfényét elhasználta a hónapja utolsó napjaiban, így semmi sem maradt a zsákjában.

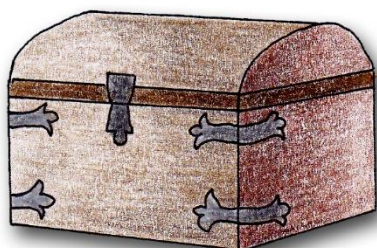
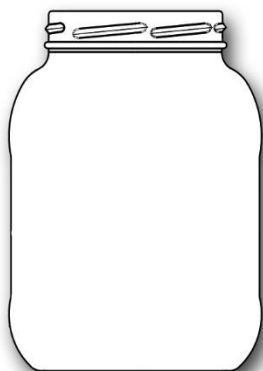
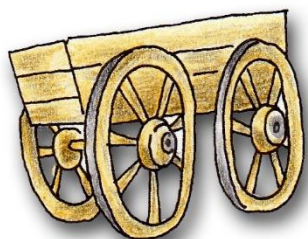
A hónapfiú bánatosan indult útnak. Se zsákja, se napsugara. Milyen lesz így a június? Borult időben lesz az iskolákban az évváró? Nem lesz meleg Szent Iván éjszakáján? Hát milyen dolog ez?! Június elhatározta, nem hagyja ezt annyiban. **BIZONY**, kér a Napocskától sugarakat, de előbb új zsákot kellett találnia.

Ült a felhőjén, tanakodott, honnan is szerezhetne új zsákot, vagy varrathatná meg a régit, amikor a kezébe akadt az eső üvege. Miért ne lehetne a napocska sugarait is üvegekbe tenni? Hiszen ilyenkor rengeteg az üveg, mert indul a befőzés. A május nagyon naposra sikeredett idén (el is fogyott az összes napsugara), csak pár nap kell, és beérnek a málnák, **BARACKOK**, de akár az eprek is. Nem kell mást tennie, mint szerezni egy szép befőttésüveget.

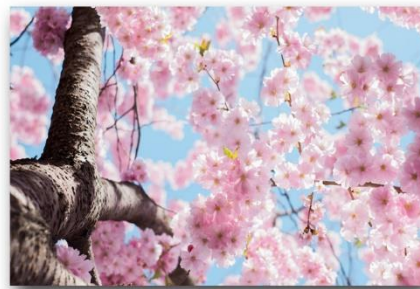
Hogy ne legyen nagyon borús a hónapja első pár napja, Június megpróbálta a lehető legtöbb felhőt arrébb kergetni, hogy ne takarják el a napot. Egy kis kellemes szellőt is bevetett, és bár nem volt olyan meleg, mint amilyen ilyenkor szokott lenni, az emberek nem panaszkodtak.

Pár nappal később a hónapfiú lesuhant az emberek közé, és egy takaros kis konyhából szerzett magának egy aranyos kis üveget a **NAPSUGARAKNAK**.

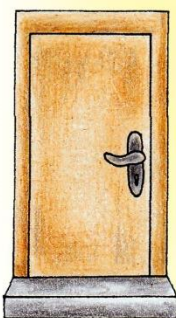
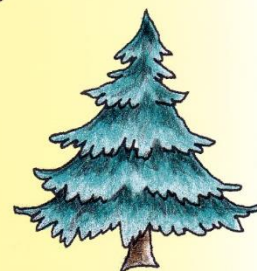
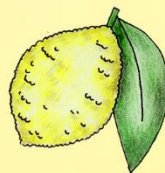
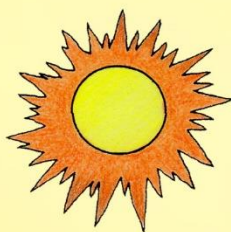
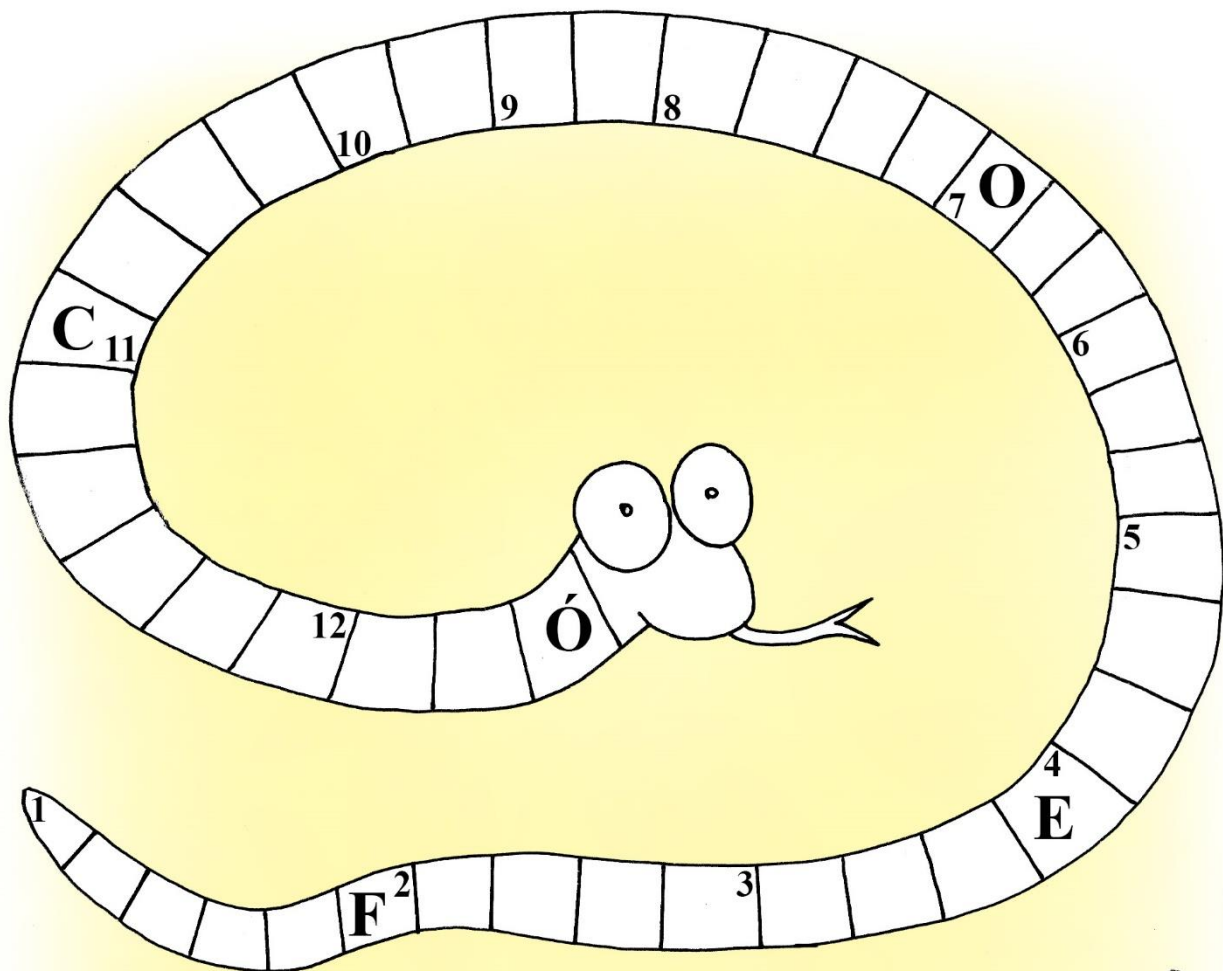
Ezután felszállt a Napocskához, és megkérte, töltsse tele sugarakkal és meleggel az üvegét, hogy minél **NAPOSABB**, melegebb és vidámabb lehessen a június. A Napocska boldogan segített Júniusnak, és megígérte neki, hogy egész hónapban újra fogja tölteni az üvegét. Amikor pedig véget ért a hónapja, Június visszasuhant Időanyó házába egy teli napfényes üveggel, és elhatározta, hogy megjavítja a napocskás zsákját is, csak hogy a következő június még melegebb és naposabb **LEHESSEN**.

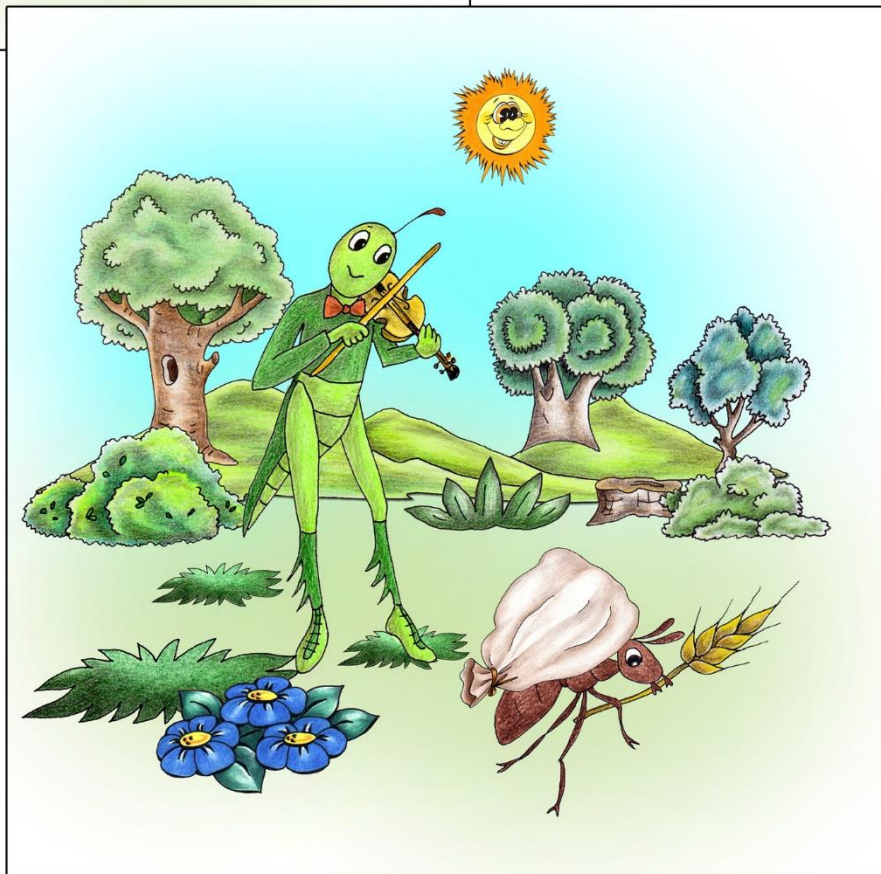
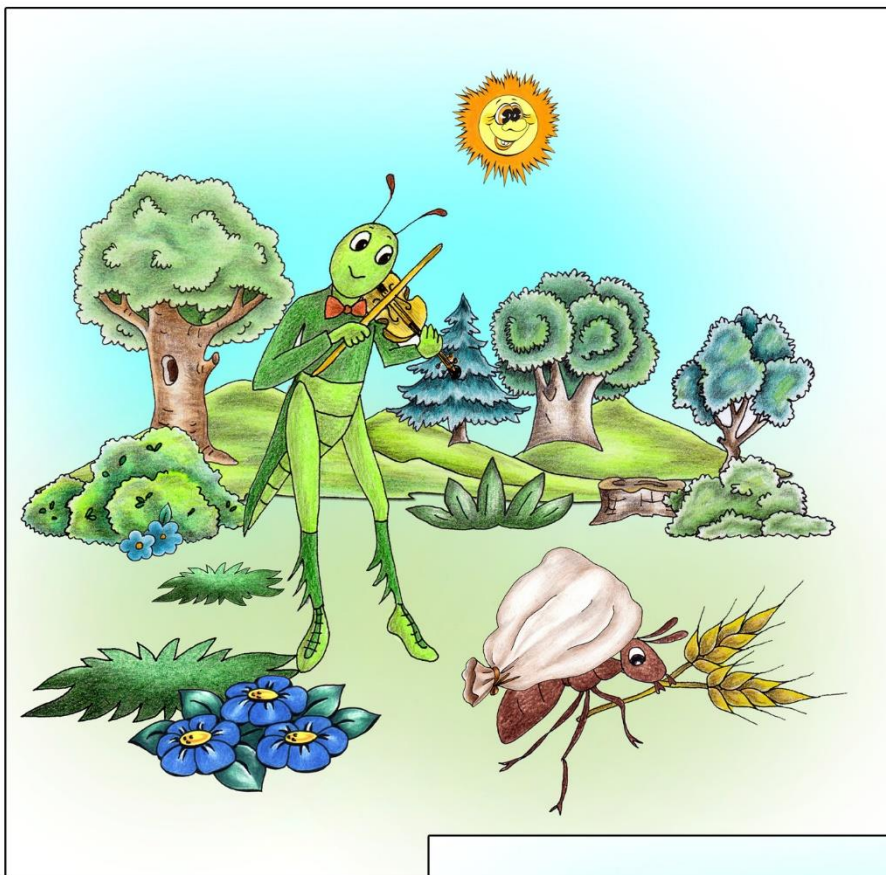
Karikázd be azt a valamit, amibe Június beletette a napsugarakat!

Keresd meg és karikázd be a képek között a nyári képeket!

Írd a kígyó testén levő kockákba a rajzok nevét úgy, hogy minden szónak az utolsó betűje a következő szó első betűje legyen!

Keressd meg a két képen a 10 különbséget, majd írd az üres részbe, melyik meséről van szó!

Nyáron

Napsugaras meleg nyáron,
Madár dalol fönn az ágon.
Báránfelhők legelésznek,
Kék égbolton mendegélnek.

Zümmög itt-ott egy méhecske,
Édes mézet gyűjtögetve.
Záporosó, ha elered,
Pocsolyában béka brekeg.

Minden mozog, perdül-fordul,
Medve mama bocsra mordul.
Majd a karcsú hold, mint régen,
Csillaglámpát gyújt az égen.

Pajkos szellő

Itt a nyár! Itt a nyár!
Mosolyog a napsugár.
Pajkos szellő integet,
Megkerget egy felleget.
Füves dombon meg nem áll,
Egész nap csak fújdogál.
Rigó fütyül, leng a nád,
Táncra perdül a virág.

Pille-álom

Szellő szárnyán ringatózva,
Száll egy pille, hófehér.
Napsugárba takarózva,
Virágszirmra épp felér.

Pihenteti pilleszárnyát
Elfáradt ő reptében,
Virágillat elkábítja,
S el is szunnyad septiben.

Egy kisfiú nézi éppen,
Gyönyörködik szárnyában,
Lehasalva, halkán, szépen,
Dúslombú fa árnyában.

Csacska, a kiskacsa

Volt egyszer egy kiskacsa, akit Csacskának hívtak. Csacskának három testvére volt, akiket, mivel ő volt a legidősebb, szívesen vitt úszkálni az erdő melletti tóra. Hiába mondta neki kacsamama:

– Drága kislányom, nélkülem vagy apa nélkül ne vidd a testvérkéidet a tóhoz, mert az erdő sűrűjében él egy sunyi róka, aki csak arra vár, hogy elkapjon és **MEGEGYEN** titeket!

Csacska nem hallgatott a kacsamamára. Egy nap hívta a testvéreit, hogy menjenek vele úszni, de azok nem akartak menni, mert emlékeztek arra, amit az anyukájuk mesélt a rókáról. Ezért Csacska rándított egyet a vállán és egyedül ment ki a tóhoz. Míg ő vidáman úszott a csillogó vízen, róka koma megjelent a parton.

– Mit csinálsz itt egyedül a tavon, Csacska? – kérdezte a róka. – Nem félsz olyan messze úszni a parttól? Mi lesz, ha elfáradsz, és nem fogsz tudni kiúszni? Mély a tó, és egy ilyen kis kacsagyerek könnyen belefúlhat segítség nélkül! Jöjj közelebb, hogy szükség esetén **megmenthesselek!**

– Köszönöm szépen, róka koma! – válaszolta udvariasan Csacska. – Nagyon jól tudok úszni, nincs szükségem a segítségedre! Nyugodtan hazamehetsz, mert nemsokára megérkeznek a testvéreim anyukámmal és apukával – mondta neki.

Telt-múlt az idő, de Csacska testvérei és szülei nem érkeztek meg, a róka pedig nagy türelemmel várta, hogy a kiskacsa kijöjjön a partra. Csacska félni kezdett. Mit tegyen? A kacsamama nem tudta, hogy kislánya – az intelmei ellenére – ismét a tóhoz ment úszni, és a testvérkéi valószínűleg **MEGFELEDKEZTEK** róla játék közben.

És az idő gyorsan telt. A vacsora ideje is eljött, Csacska pedig a sok úszástól bizony nagyon elfáradt. A róka még mindig ott volt, nem unta meg a várakozást.

Szerencsére egy kisveréb, aki éppen arra repült, látta, mi történik, és felismerve a kiskacsát fenyegető veszélyt, olyan **GYORSAN** repült, amilyen gyorsan csak tudott, hogy figyelmeztesse a kacsamamát. Kacsamama hívta kacsapapát, aki riasztotta a szomszédságukban élő libákat, és mindannyian futottak, hogy megmentseék Csacskát. Akkor zajt csaptak, hogy a róka ijedtében visszaroht az erdőbe. Csacska boldogan fészkelte be magát kacsamama hátán a puha tollakba, és otthon ünnepélyesen megígérte mamájának, hogy ezután soha többé nem **megy** egyedül a tóra úszni.

Rajzold le, hova ment Csacska, és ki várt rá türelmesen!

Keresd meg a képek között a két kakukktojást, és karikázd be azokat!

Pedagógusnapra

Tudás-eső

Ugróiskola

S

E

Amikor az iskolába
első nap beléptem,
a tudásom, mint egy kis pötty,
akkora volt éppen.

De ez a pötty szépen lassan
egyre nagyobbra nő,
gömbölyödik, mint a dinnye,
ha öntözi eső.

Az én cseppnyi tudásomat
tanárok öntözik,
attól tartok, hamarosan
Holddá gömbölyödik.

Köszönöm a tudás-esőt
és a hitet abban,
hogy óriás lehetőség
van minden kis magban.

Ettől nő az én kicsike
pöttyöcském is nagyra,
ettől tágul a világ is
szebbre, boldogabbra.

B

R

K

Mint a gólya, kapd föl lábad,
és egy lábon ugorj hármat!
Hopp, hopp, hopp.
Most két lábbal szökkenj egyet!
Ha fáradt vagy, itt pihenj meg!

Hopp.
Újra egy láb.
Hopp.
Megint kettő.

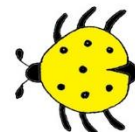
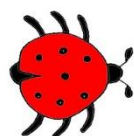
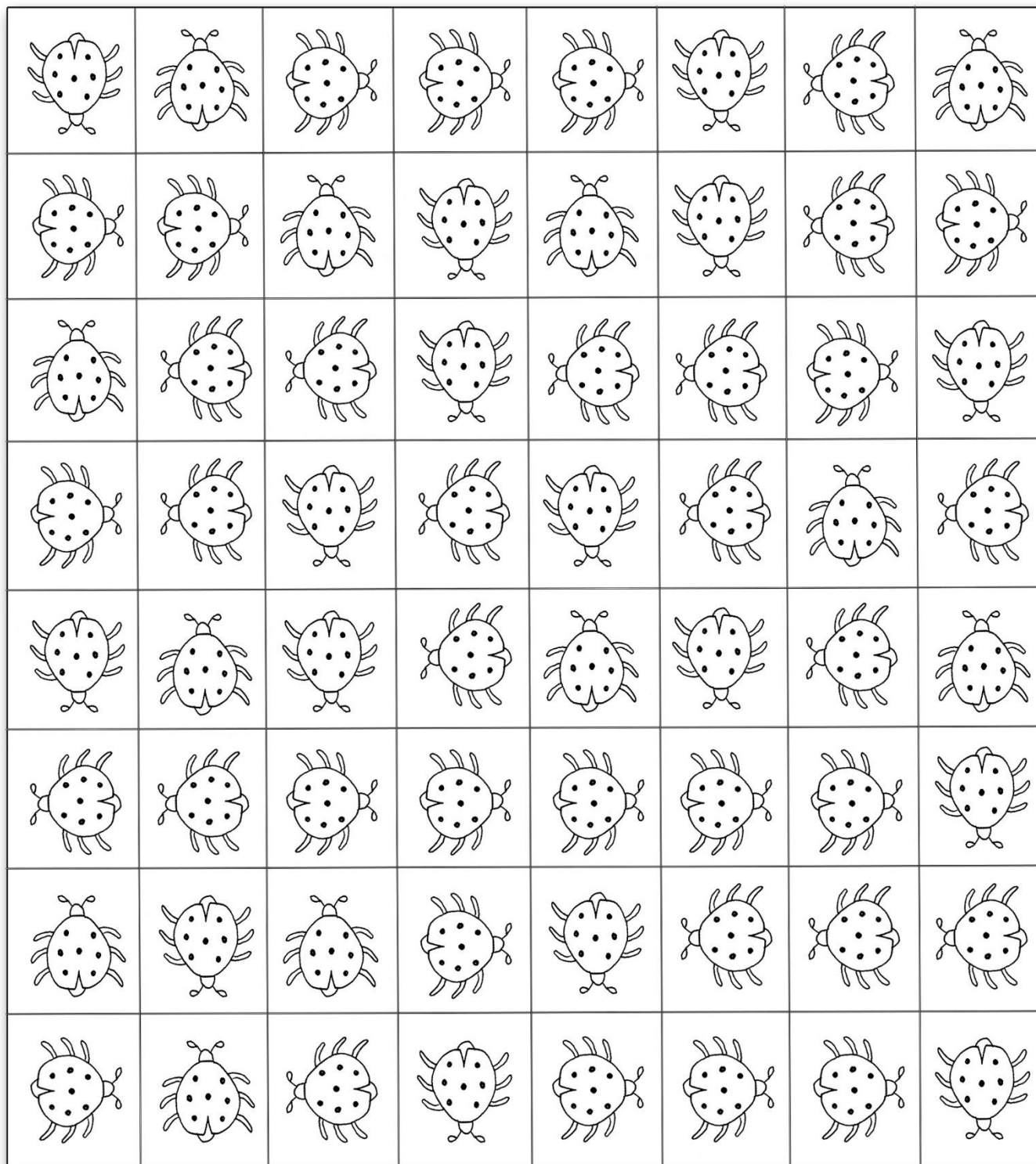
Hopp.
Légy szemfüles, még nincs vége,
juss vissza az elejére!

A két lábad újra szökken,
s fordulj egyet ugrás közben!
Hopp.

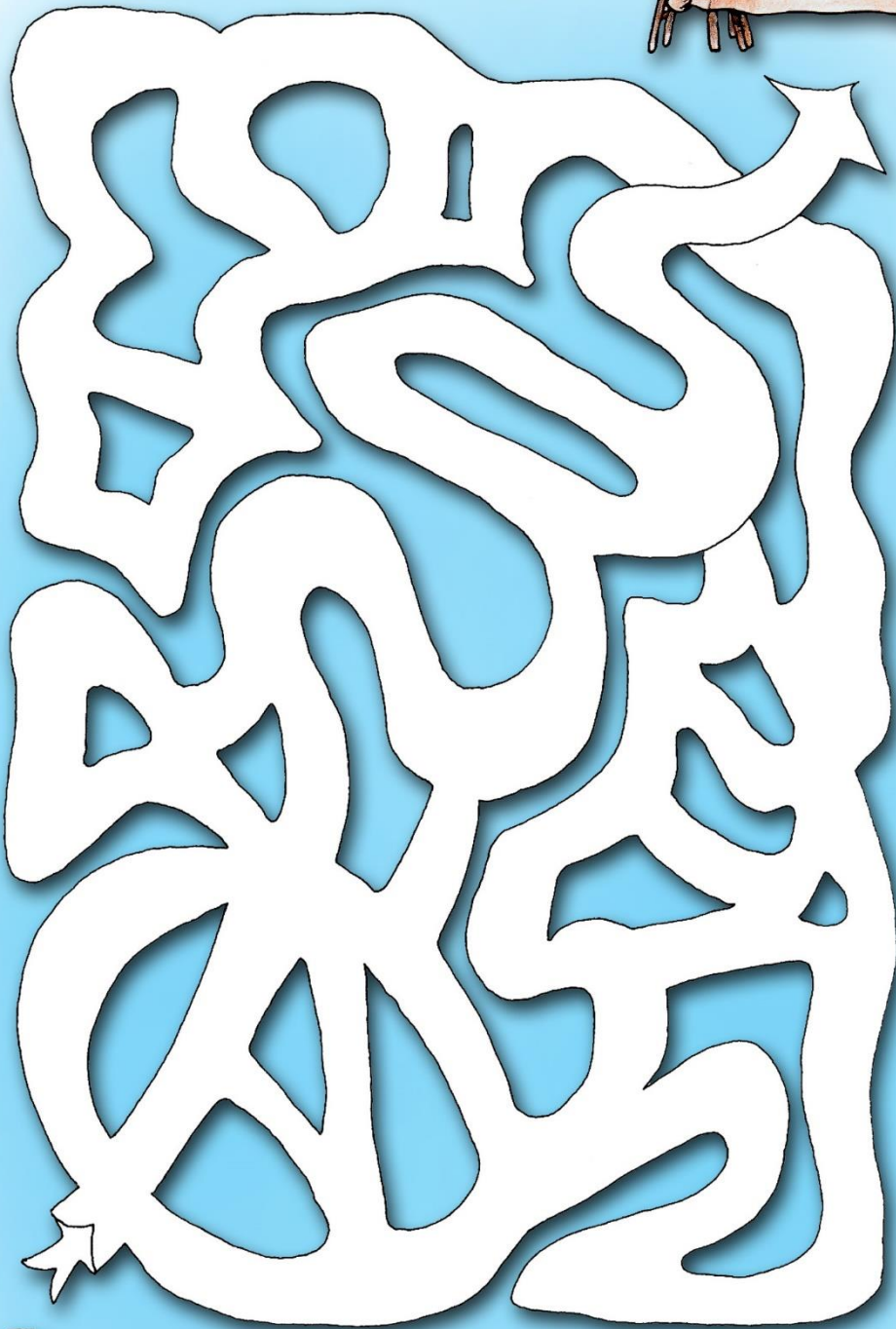
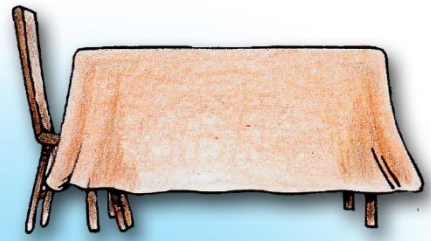
Megint egy láb.
Hopp.
Aztán páros.

Hopp.
Legyél gólya, s ha nincs szárnyad,
ugorj egy lábadon hármat!

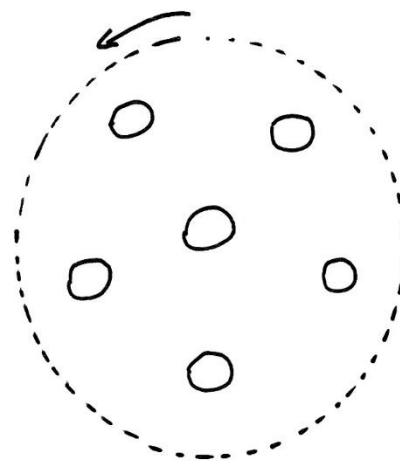
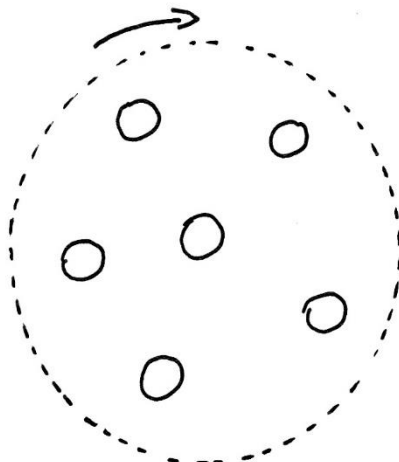
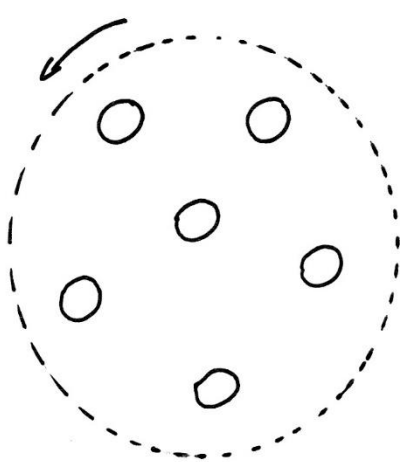
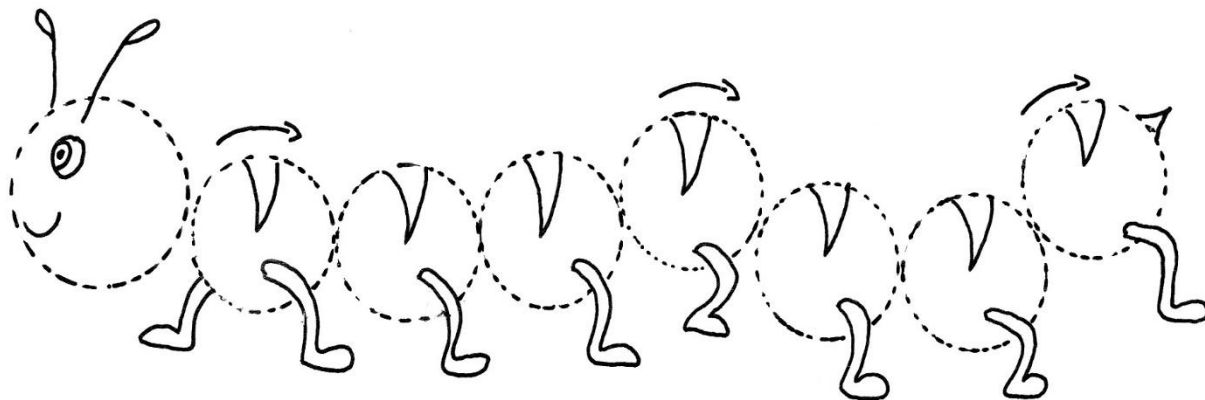
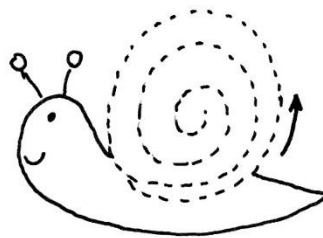
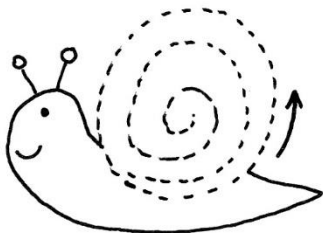
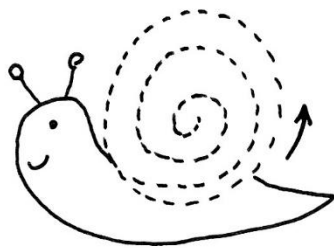
Hopp, hopp, hopp.
Vége van, de ne hagyd abba,
kezd elölről újra, újra!
Hoppla, hoppla, hopp.

Színezd a katicákat a jelek szerint!

Vidd a gyümölcsös kosarat az asztalra!

Kösd össze a pontokat, a nyíl irányát követve!

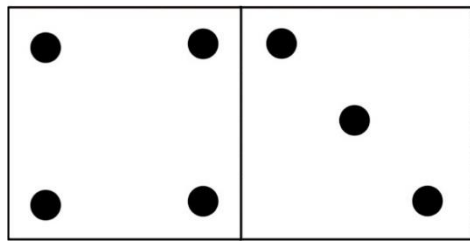
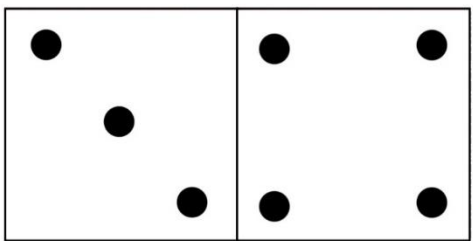
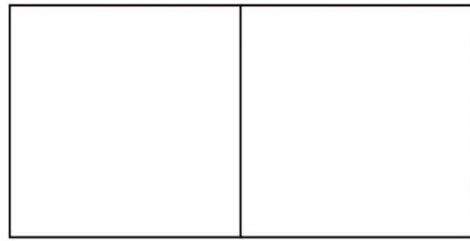
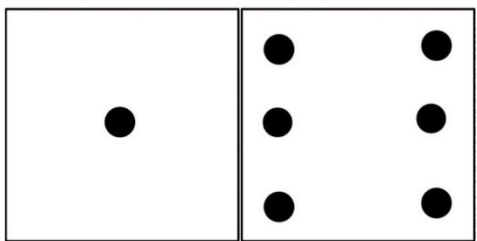
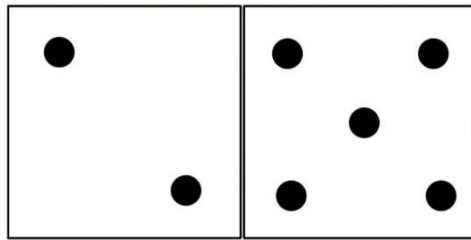
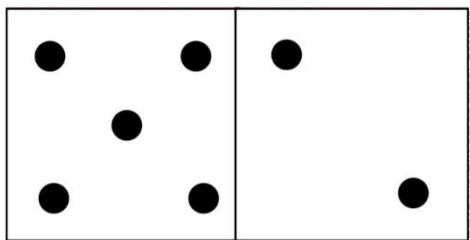
A hullámos papagájokról

A hullámos papagájok eredetileg Ausztráliából származnak és kifejezetten kedvelt háziállatok: szépek, élénkek és „beszédesek”. A hullámos papagájok nemcsak barátságosak, hanem nagyon agilis állatok is. Helyre és mozgásra van szükségük ahhoz, hogy jól érezzék magukat. Háziállatként akár a 15 éves kort is elérhetik.

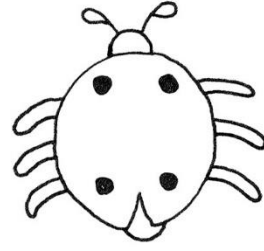
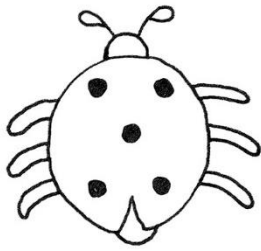
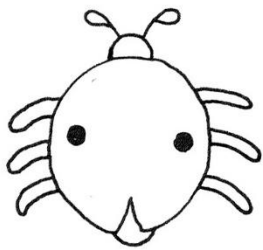
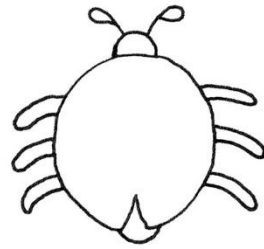
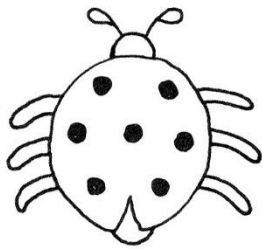
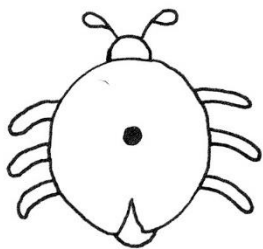

A kalitka tisztítása, a madáralom és a víz cseréje, valamint az etetés és a rendszeres reptetés, hozzátartozik a kötelező napi programhoz. Nagyon szeretnek fürdeni és ügyesen másznak, szeretnek mindent, ami ragyog, csörög és mozog.

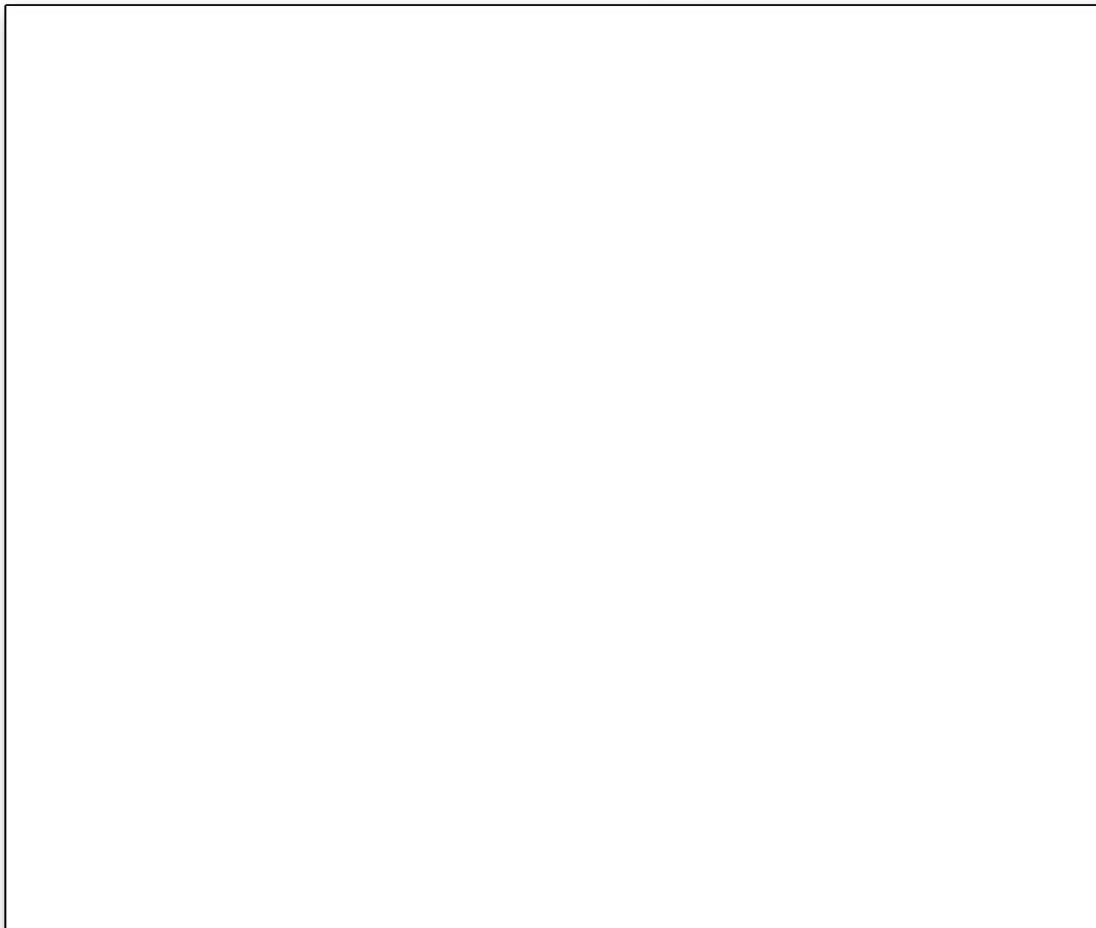

Töltsd ki helyesen az üres dominóba a pettyeket!

Rajzold az üres katica hátára a hiányzó pettyeket!

Rajzold az üres kockába, mit vásárolt az anyuka!

Békaugrató

Néhány éve, Lackó barátom a nagyszüleinél nyaralt egy Tisza-parti falucskában, amikor oly különös kalandban volt része, hogy el se hinném, ha nem éppen **magam** mesélném.

Nagyvárosi gyerek volt ő, aki a csintalanságban elől járt, a dologban meg hátul kullogott. Szülei éppen azért küldték falura, hogy a kemény parasztmunkán edződött öregeknél egy kis szorgalmat, hasznosságot tanuljon. Hanem a lurkónak nemigen fűlött a foga a munkához, mert bizony továbbra is csak csupa haszontalanságokon járt az esze, s akár hívták, akár küldték, nem szívesen mozdult.

A bőséges reggeli után inkább komótosan átmászott a kerítésen, és kiballagott a Tisza-partra. Ott aztán leheveredett a fűbe, s **HAZA** se ment sötétedésig.

Egész nap azzal szórakoztatta magát, hogy összefogdosott egy tucatnyi békát, kis karámba zárta őket, és távolugró versenyt rendezett közöttük. Hegyesre farigcsált faággal buzdította ugrásra a kétéltű jószágokat. Már egy hete tartott Lackó nyaralása, és azóta minden áldott nap megrendezte az ugróversenyt, mégsem unt rá e kétes mókára. Annál **JOBBAN** unták a békák. Megpróbáltak elbújni a fiú elől, de hiába, mert ha kis barátom nagyon akart valamit, azt mindig el tudta érni, s ha kellett, a szó szoros értelmében minden követ megmozgatott a folyó partján, akár még a Tiszába is belegázolt, de végül csak összegyűjtötte a „versenyzőket”.

Egy este aztán, miután Lackó hazaballagott, kupaktanácsot tartottak róla a békák. Akkora kuruttyolást, brekegést még nem hallott a környék, mint amit ők azon az éjszakán rendeztek, de meg is lett az eredménye, mert hajnalra kiokoskodtak **VALAMIT**.

Reggel Lackó meglepetten látta, hogy a part összes békája egy kupacba gyűlve várja. Egy pillanatig még örült is, hogy nem kell vadásznia, kedvére válogathat új versenyzőket, de az öröme hamar elillant. A kétéltű had körbevette a fiút, a békavarázsló pedig az orrára ugrott, elbrekegett valami hókuszpókuszt, és Lackó azon nyomban békává vált.

Ijedtében szólni se tudott, csak pislogott düledt szemeivel, és rémülten várta, hogy mi lesz most övele. A köré **SEREGLETT** békanép pedig ugrásnyi távolból figyelte.

Egyikük aztán, egy megtermett varangyos fajta, előrébb totyogott, és széles szájával rábrekkentett a fiúra. Csodálatos módon, kis barátom a varangy minden szavát tisztán értette. Sok öröme azonban nem telt benne, mert a békák szószólója a fejére olvasta az ellenük elkövetett összes bűnét.

– Bocsássatok meg nekem! – vartyogta kérlelően, válaszképpen Lackó.

– Ígérem, hogy soha többet nem bántok egyetlen békát sem, csak változtassatok **VISSZA** emberré!

– Ha igazán megbántad a bűnödöt, akkor visszaváltoztatunk, de előbb még ki kell állnod egy próbát – felelt a varangy, majd így folytatta:

– Úgy látjuk, hogy nagy örömet leled a békaugratásban. Ezért most neked is helyt kell állnod egy ilyen versenyen. Akkor lehetsz majd újra emberré, ha távolabbra tudsz ugrani, mint közülünk bárki. Hát eddzig, gyakorolj, ugrálj kitartóan!

Most ijedt csak meg igazán a fiú, mert ha a szájalást sportnak tekintenék, akkor az lenne az egyetlen sportág, amiben ő eddig jeleskedni tudott. Különben lusta volt, és inkább másokat ugratott, **MINTSEM** hogy ő szökdécselt volna.

Az első ijedtség után aztán mégis valami különös nyugalom szállta meg. Eszébe jutott, hogy ő most béka. Egy békának pedig csak nem okozhat gondot az ugrálás! Összekapta hát magát, nagy lendületet vett, és ugrott egyet. Az eredmény szánalmas volt. A többi béka mégsem nevette ki, hanem inkább buzdítani kezdte:

– Gyerünk! Próbáld újra!

– Menni fog!

– Ne add fel! Hajrá!

Minden irányból neki szurkoltak; muszáj volt újra megpróbálnia.

A második ugrás máris jobban sikerült, mint az első. A harmadik pedig még a másodiknál is jobb lett. Ezután Lackó kitartóan gyakorolt, a békák pedig felváltva edzősködtek **mellette**.

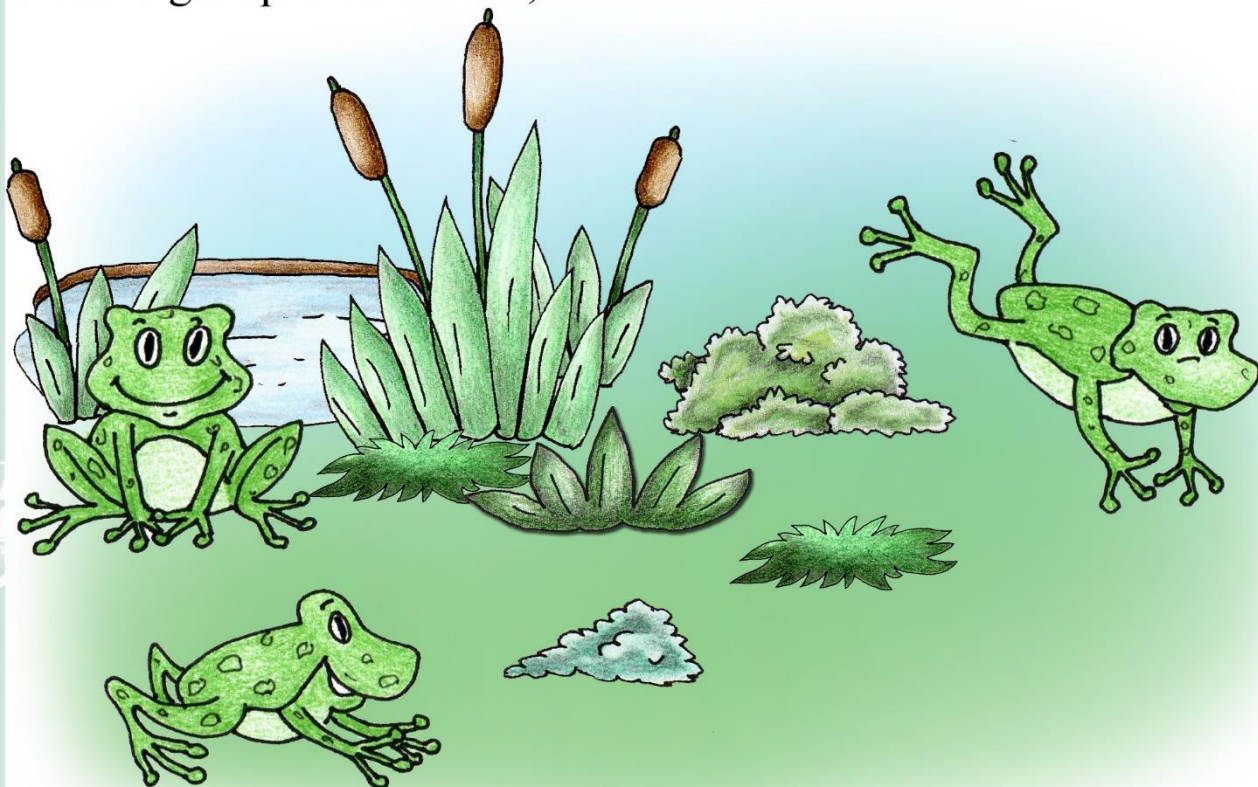
Az első néhány nap kínszenvedés volt a fiú számára. Fájt minden porcikája, és a nap végére azt gondolta, hogy mozdulni sem bír többet. Másnap aztán mégis újrakezdte.

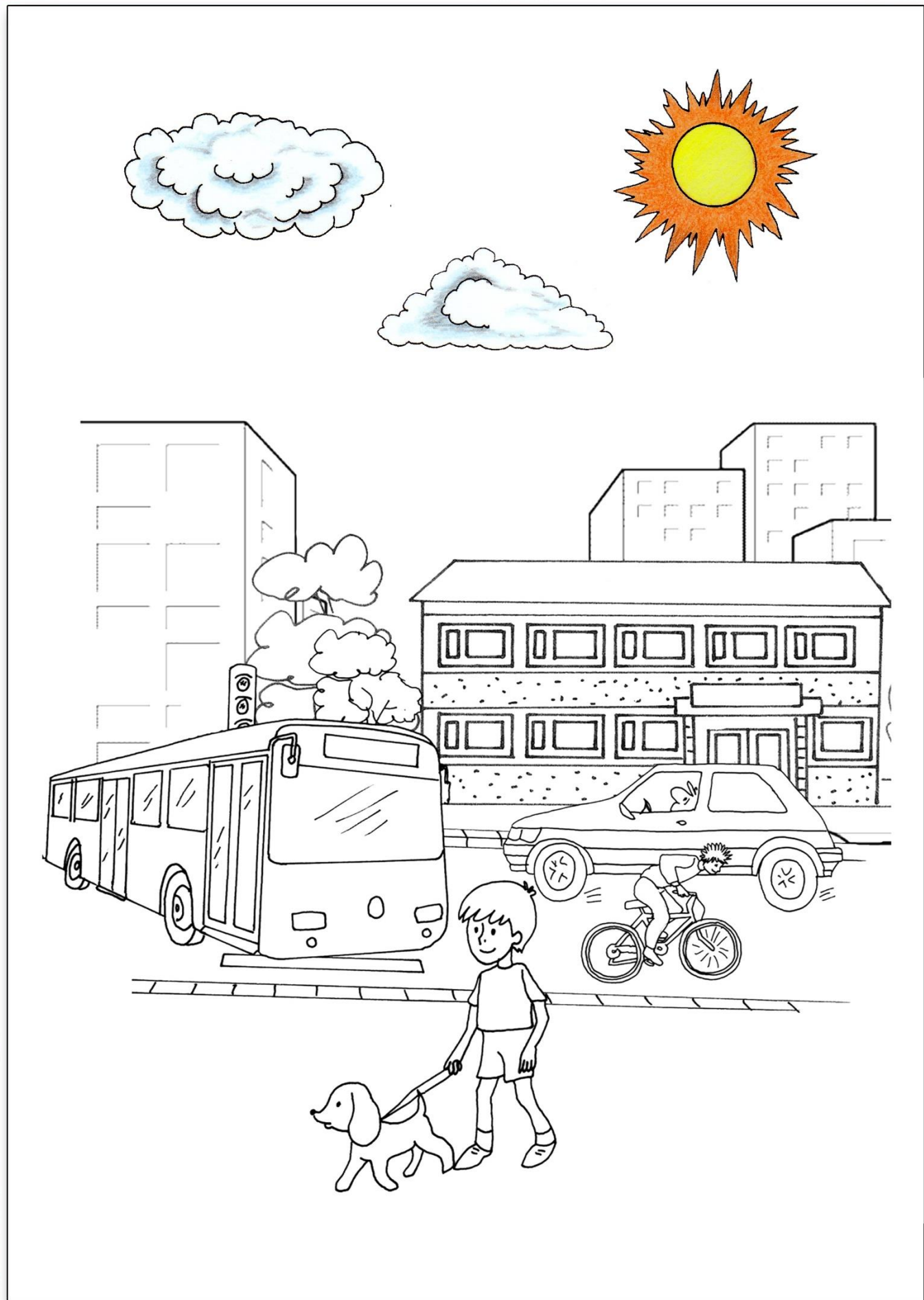
Később megdöbbenve tapasztalta, hogy már nem is szenved, sőt, határozottan élvezi a mozgást. Egyre távolabbi pontokat nézett ki magának célként, melyekhez egyetlen ugrással próbált eljutni, s ha sikerrel járt, valami olyan finom érzés szaladt szét a belsejében, mintha habos tortát evett **VOLNA**.

Néhány hét múlva aztán megrendezték a tiszai távolugró béka-bajnokságot. A kitartó edzésnek köszönhetően Lackó lett a verseny győztese, s ezzel elnyerte a jogot, hogy újra ember lehessen. A verseny végén örömmel gratulált neki az öreg varangy, s mire a fiú kettőt pislogott volna, máris régi bőrében találta magát: ember volt ismét. Kacagva szaladt hazáig, útközben nagyokat szökkenve. Élvezte, ahogy a szél a haját **BORZOLJA**, és víg táncot járnak izmai. Örült, hogy mozoghat, futhat, ugorhat.

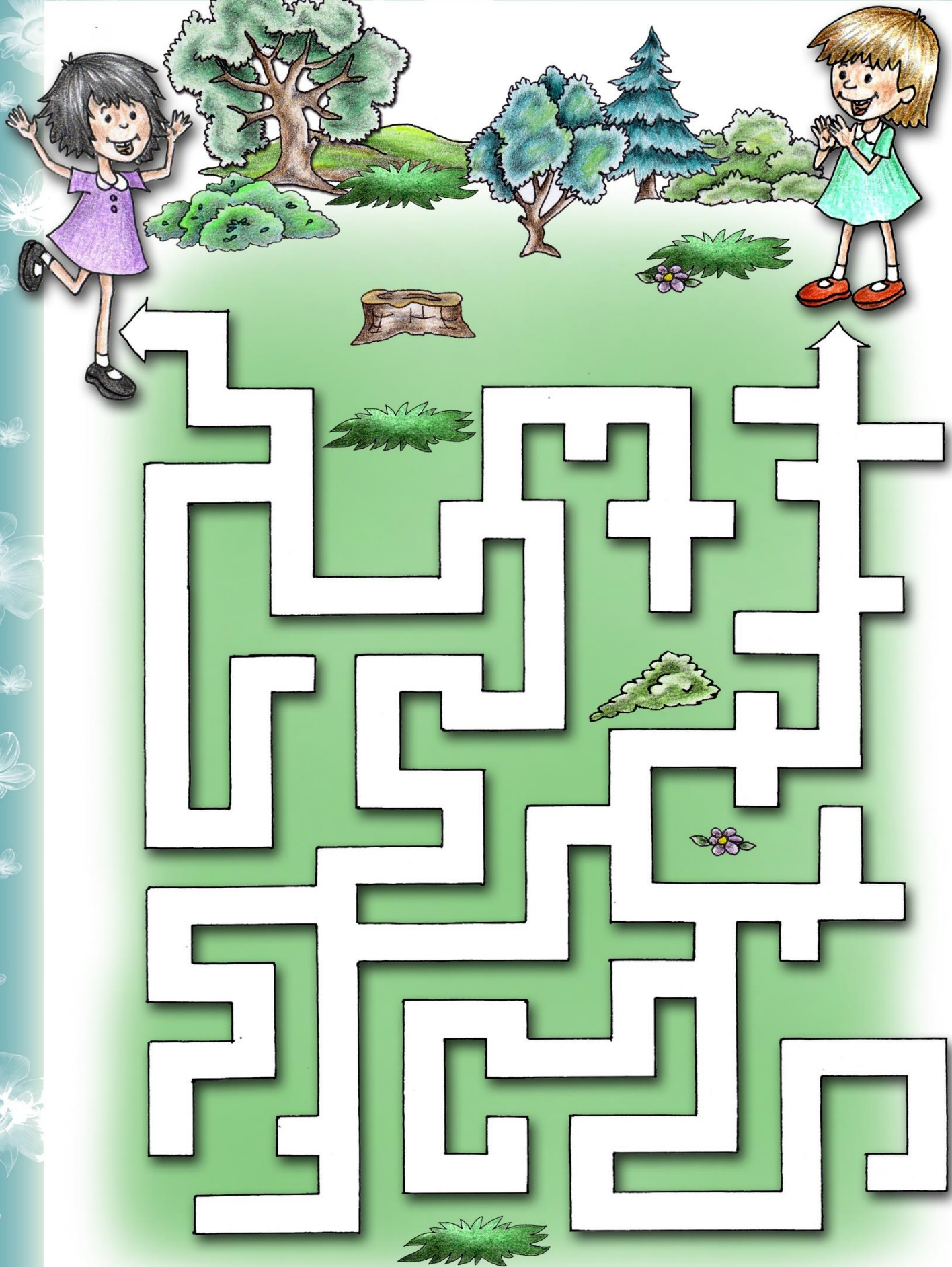
Nem is haszontalankodott többet. Annyira megkedvelte a mozgást, s főképp a távolugrást, hogy emberként sem hagyta abba az edzéseket, és azóta is sorra nyeri a távolugró versenyeket.

Ma már, a sportnak köszönhetően, se kedve, se ideje nincs a henyélésre, és bármikor szívesen ugrik, ha azt látja, hogy valahol a segítségére van szükség. Ha pedig **senki** sem látja, örömmel elbeszélget apró barátaival, a békákkal.

Színezd tovább a képet!

Segíts Évikének a barátnőjéhez érn!

Pinky Manó Birodalma

Ismeretterjesztő folyóirat,
3-10 éves gyerekeknek

Kiadja:

Vándor Várhegyi Ibolya, Déva

Főszerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

Szerkesztő és korrektor:

Balogh-Bóbis Ildikó

Munkatársak:

Burinda Veronika, Vándor Alexandra

Írók:

Bódai-Soós Judit, Budavári Orsolya, Burinda Veronika,
Domokos Anna, Kőszegi-Arbeiter Anita, Safranka Péter
Vándor Várhegyi Ibolya

Illusztrációk:

Vándor Várhegyi Ibolya (Viorica Violet Vándor)

www.google.com/images

Műszaki szerkesztő:

Vándor Várhegyi Ibolya

E-mail:

pinkymano2020@yahoo.com

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/pinkymanobirodalma>

<https://www.facebook.com/pinky.mano.98871>

ISSN 2734 - 7133

ISSN-L 2734 – 7133

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vándor)

Honlapok:

<https://fairytale.5mp.eu>

<http://violeto.vandor.5mp.eu>

Facebook:

<https://www.facebook.com/vioricavandor>

<https://www.facebook.com/VandorVarhegyiIbolya/>

E-MAIL - cím:

pinkymano2020@yahoo.com

POSTA cím:

330012 Deva

bd. Decebal, bl.8, sc.A, ap.8

jud. Hunedoara

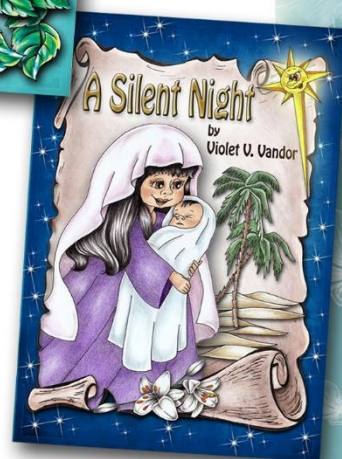
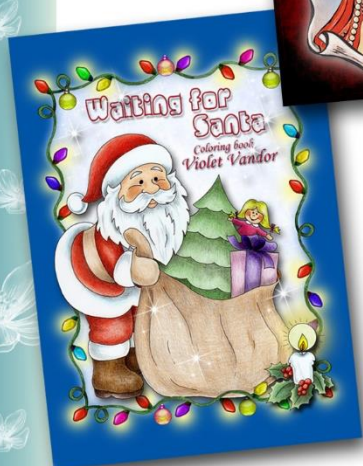
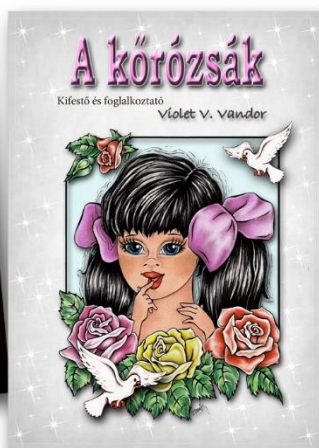
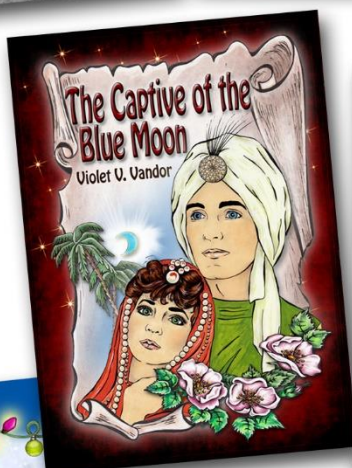
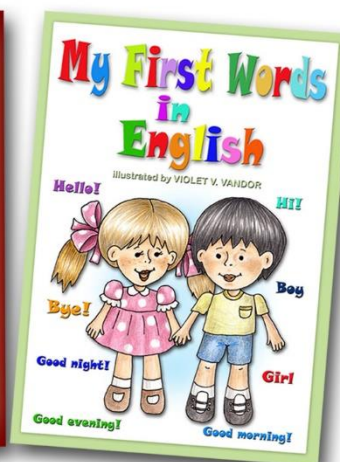
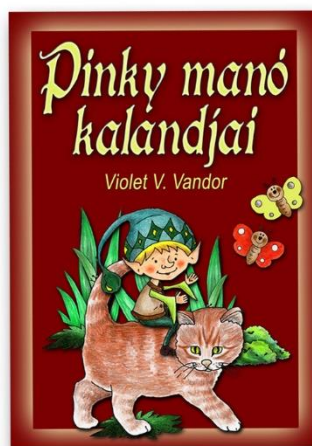
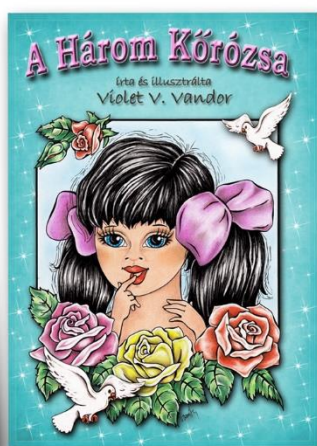
Romania

A **Pinky Manó Birodalmának** tartalmát csak személyes célra lehet felhasználni, valamint óvodákban, iskolákban. **Eladása tilos!** A folyóirat bármely részének más újságokban való közzététele, kiadása, nyomtatása, ill. elektronikus megjelentetése csak a főszerkesztő engedélyével lehetséges.

A közölt cikkek és illusztrációk szerzői jogvédelem alatt állnak! Kérlek, tartsátok tiszteletben a szerzők önzetlenül felajánlott munkáját!

A szerkesztőség a beküldött leveleket rövidítve, illetve szerkesztve közli. A meg nem jelent rajzokat, kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza. A szerkesztőség nem vállal felelősséget a beküldött kéziratok tartalmáért.

Vándor Várhegyi Ibolya (Violet V. Vandor)

könyvei megvásárolhatók angol nyelven, az Amazon.com oldalán, valamint magyar nyelven, A három kőrözsa és a Pinky manó kalandjai című könyvei, e-book és hangoskönyv formában, az alábbi linkekről:

<https://helma.hu/konyvek/A-harom-korozsa>

<https://helma.hu/konyvek/Pinky-mano-kalandjai>

Honlapok: <https://fairytale5mp.eu>

<http://violetvvandor5mp.eu>

Amazon.com oldala: <https://www.amazon.com/Violet-Vandor/e/B00NDYBK1S>